

Skatteministeriet,
Oktober 2010
Udkast

2010-231-0038

**Forslag
til
Lov om afgift af mættet fedt i visse fødevarer
(Fedtafgiftsloven samt ændring af øl- og vinafgiftsloven)**

Kapitel 1

Afgiften

Afgiftspligtige fødevarer

§ 1. Der betales afgift til statskassen af vægten af mættet fedt i følgende fødevarer, der er identificeret ved positioner i Den Kombinerede Nomenklatur, hvis det samlede indhold af fedt i fødevareren, såvel mættet som umættet, overstiger 3,5 vægtprocent:

- 1) Kød under positionerne 0201-0210 samt andet kød.
- 2) Mejeriprodukter under positionerne 0401-0406.
- 3) Animalsk fedt, der er udsmettet eller på anden måde ekstraheret, under positionerne 1501-1504 og 1516.
- 4) Spiseolier under positionerne 1507-1516.
- 5) Margarine og andre fødevarer under position 1517.
- 6) Smørbare blandingsprodukter under position 2106.
- 7) Andre fødevarer, der efter en samlet bedømmelse af deres beskaffenhed og anvendelse samt den måde, hvorpå de markedsføres, kan betragtes som erstatningsvarer for eller efterligninger af de varer, som er nævnt under punkt 1 – 6.

Afgiftssats

§ 2. Afgiften udgør 13 kr. pr. kg mættet fedt i fødevareren.

Afgiftspligtige personer

§ 3. Pligt til at betale afgift påhviler den, der erhvervsmæssigt, jf. dog § 4, stk. 6,

- 1) fremstiller fødevareren her i landet,
- 2) modtager fødevareren her i landet fra et andet EU-land,
- 3) indfører fødevareren her til landet fra et land uden for EU eller fra områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, eller
- 4) sælger fødevareren fra et andet EU-land, på en sådan måde, at varen direkte eller indirekte forsendes eller transporteres af sælger eller på dennes vegne til en ikke erhvervsdrivende køber her i landet (fjernsalg).

Stk. 2. Pligt til at betale afgiften påhviler tillige en ikke erhvervsdrivende varemottager, som modtager fødevaren her i landet fra et andet EU-land, eller indfører fødevaren her til landet fra et land uden for EU eller fra områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde.

Registrering

§ 4. En virksomhed, der er afgiftspligtig efter § 3, stk. 1, nr. 1, skal anmelde den afgiftspligtige virksomhed til registrering hos told- og skatteforvaltningen og registreres som oplagshaver, jf. dog stk. 6. Registrering skal ske, inden den afgiftspligtige virksomhed påbegyndes.

Stk. 2. En virksomhed, der af fødevarer, hvoraf der betales afgift efter § 1, fremstiller fødevarer til eksport eller fødevarer som er uegnede til menneskeføde, kan registreres hos told- og skatteforvaltningen som oplagshaver, hvis virksomhedens produktion af disse varer udgør 50 pct. eller derover af virksomhedens samlede årlige omsætning af afgiftspligtige varer ekskl. afgift, jf. dog stk. 6. Registrering skal i så fald ske, inden den afgiftspligtige virksomhed påbegyndes.

Stk. 3. En virksomhed, der er afgiftspligtig efter § 3, stk. 1, nr. 2 eller 3, skal anmelde den afgiftspligtige virksomhed til registrering hos told- og skatteforvaltningen og registreres som varemottager, jf. dog stk. 6. Registrering skal ske, inden transport af fødevaren fra udlandet påbegyndes. Virksomheden kan dog registreres som oplagshaver, hvis den udelukkende driver mellemhandel (videresalg) med afgiftspligtige varer til andre virksomheder registreret efter denne lov. Registrering skal i så fald ske, inden den afgiftspligtige virksomhed påbegyndes. En virksomhed, der allerede er registreret efter stk. 1 eller 2, skal ikke tillige registreres som afgiftspligtig efter § 3, stk. 1, nr. 2 eller 3.

Stk. 4. En virksomhed, der er afgiftspligtig efter § 3, stk. 1, nr. 4, skal anmelde den afgiftspligtige virksomhed til registrering hos told- og skatteforvaltningen og registreres for fjernsalget, jf. dog stk. 6. Registrering skal ske, inden transport af fødevaren fra udlandet påbegyndes.

Stk. 5. En virksomhed, der registreres, får et bevis for registreringen fra told- og skatteforvaltningen.

Stk. 6. Virksomheder, der har en årlig omsætning af afgiftspligtige varer ekskl. afgift på 50.000 kr. eller derunder, skal dog ikke registreres eller betale afgift.

§ 5. En oplagshaver, der er registreret efter § 4, stk. 1 eller 2, er berettiget til, uden at afgiften af de afgiftspligtige fødevarer er berigtiget, at fremstille, forarbejde, oplægge, modtage fra andre oplagshavere, modtage eller indføre fra udlandet samt levere til andre oplagshavere eller til udlandet.

Stk. 2. En virksomhed, der er registreret som oplagshaver efter § 4, stk. 3, 2. pkt., er berettiget til, uden at afgiften er berigtiget, at modtage afgiftspligtige fødevarer fra andre oplagshavere eller modtage eller indføre fra udlandet, såfremt fødevarerne er bestemt for videresalg til virksomheder registreret efter denne lov.

Stk. 3. En varemottager er berettiget til at modtage eller indføre afgiftspligtige varer fra udlandet, uden at der betales afgift ved modtagelsen eller indførslen.

Stk. 4. En privatperson, som i et andet EU-land erhverver afgiftspligtige varer til eget brug og selv transporterer varerne her til landet, skal ikke betale afgift. Indføres varerne fra et land uden for EU eller fra områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, finder toldlovens regler anvendelse.

Afgiftsgrundlag

§ 6. Afgiftsgrundlaget er vægten af mættet fedt i fødevaren, jf. dog stk. 5.

Stk. 2. Den afgiftspligtige skal kunne dokumentere vægten af mættet fedt i fødevaren. Er fødevaren mærket med en næringsdeklaration, kan denne lægges til grund.

Stk. 3. Kan vægten af mættet fedt i fødevaren ikke dokumenteres, jf. stk. 2, kan den afgiftspligtige anvende offentligt tilgængelige fødevareoplysninger, som fastsætter gennemsnitlige standarder for indholdet af mættet fedt i visse fødevarer, til at fastlægge afgiftsgrundlaget. For afgiftspligtige fødevarer som nævnt i § 1, nr. 1, anvendes de standardsatser, som fremgår af lovens bilag 1, til fastlæggelse af afgiftsgrundlaget.

Stk. 4. Kan afgiftsgrundlaget ikke fastsættes, jf. stk. 2 eller 3, må virksomheden fastsætte grundlaget på baggrund af en uvildig teknisk analyse af den konkrete fødevare.

Stk. 5. Kan den afgiftspligtige ikke fremlægge de nævnte oplysninger, jf. stk. 2 - 4, betales der afgift på grundlag af fødevarens totale fedtindhold af såvel mættet som umættet fedt, eller, såfremt dette heller ikke kan oplyses, på grundlag af fødevarens fulde nettovægt.

Opgørelse af afgiftsgrundlaget

§ 7. En virksomhed, der er registreret efter § 4, stk. 1, eller § 4, stk. 3, 2. pkt., opgør afgiftsgrundlaget for en afgiftsperiode på grundlag af indholdet af mættet fedt i de afgiftspligtige fødevarer jf. § 1, der er udleveret fra virksomheden i afgiftsperioden. eller i de fødevarer, der er fremstillet til eksport eller som er uegnede til menneskeføde, der er udleveret fra virksomheden i afgiftsperioden.

Stk. 2. En virksomhed, der er registreret efter § 4, stk. 2, opgør afgiftsgrundlaget for en afgiftsperiode på grundlag af indholdet af mættet fedt i de afgiftspligtige fødevarer, der er fremstillet til eksport eller som er uegnede til menneskeføde af afgiftspligtige fødevarer jf. § 1, der er udleveret fra virksomheden i afgiftsperioden.

Stk. 3. En virksomhed, der er registreret efter § 4, stk. 3, 1. pkt., opgør afgiftsgrundlaget for en afgiftsperiode på grundlag af indholdet af mættet fedt i de afgiftspligtige fødevarer, der er modtaget eller indført fra udlandet i afgiftsperioden.

Stk. 4. En virksomhed, der er registreret efter § 4, stk. 4, opgør afgiftsgrundlaget for en afgiftsperiode på grundlag af de afgiftspligtige fødevarer, som virksomheden har solgt ved fjernsalg her til landet i afgiftsperioden.

Stk. 5. En virksomheds eget forbrug af afgiftspligtige fødevarer sidestilles med udlevering.

Stk. 6. Er afgiftsgrundlaget fastlagt, jf. § 6, stk. 5, er afgiftsgrundlaget i stk. 1 – 4, enten fødevarens totale fedtindhold eller fødevarens fulde nettovægt.

Kapitel 2

Dækningsafgift

Dækningsafgiftspligtige fødevarer

§ 8. Der betales afgift til statskassen af fødevarer, der ikke i sig selv er afgiftspligtige efter § 1, men som er fremstillet af afgiftspligtige bestanddele omfattet af § 1, når sådanne fødevarer modtages, indføres eller sælges ved fjernsalg her i landet.

Stk. 2. Afgiften betales med satsen i § 2 på grundlag af vægten af mættet fedt i de afgiftspligtige fødevarer, der er medgået til fremstillingen af fødevaren.

Dækningsafgiftspligtige personer

§ 9. Pligt til at betale dækningsafgift påhviler den, der

- 1) modtager fødevaren her i landet fra et andet EU-land,
- 2) indfører fødevaren her til landet fra et land uden for EU eller fra områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, eller
- 3) sælger fødevaren fra et andet EU-land, på en sådan måde, at varen direkte eller indirekte forsendes eller transporteres af sælger eller på dennes vegne til en ikke erhvervsdrivende køber her i landet (fjernsalg).

Stk. 2. Pligt til at betale afgiften påhviler tillige en ikke erhvervsdrivende varemottager, som modtager fødevaren her i landet fra et andet EU-land, eller indfører fødevaren her til landet fra et land uden for EU eller fra områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde.

Registrering

§ 10. En virksomhed, der er afgiftspligtig efter § 9, stk. 1, nr. 1 eller 2, skal anmelde den afgiftspligtige virksomhed til registrering hos told- og skatteforvaltningen og registreres som varemottager. Registrering skal ske, inden transport af fødevaren fra udlandet påbegyndes.

Stk. 2. En virksomhed, der af fødevarer, hvoraf der betales afgift efter § 8, fremstiller fødevarer til eksport eller fødevarer som er uegnede til menneskeføde, kan registreres som oplagshaver, hvis virksomhedens samlede produktion af disse varer udgør 50 pct. eller derover af virksomhedens samlede årlige omsætning af afgiftspligtige varer ekskl. afgift. Registrering skal ske, inden den afgiftspligtige virksomhed påbegyndes.

Stk. 3. En virksomhed, der er afgiftspligtig efter § 9, stk. 1, nr. 3, skal anmelde den afgiftspligtige virksomhed til registrering hos told- og skatteforvaltningen og registreres for fjernsalget. Registrering skal ske, inden transport af fødevaren fra udlandet påbegyndes.

Stk. 4. § 4, stk. 5 og 6, finder tilsvarende anvendelse.

§ 11. En virksomhed, der er registreret som varemottager efter § 10, stk. 1, er berettiget til at modtage eller indføre afgiftspligtige varer fra udlandet, uden at der betales afgift ved modtagelsen eller indførslen.

Stk. 2. En virksomhed, der er registreret som oplagshaver efter § 10, stk. 2, er berettiget til, uden at afgiften af de afgiftspligtige varer er berigtiget, at fremstille, forarbejde, oplægge, modtage fra andre oplagshavere, modtage eller indføre fra udlandet samt levere til andre registrerede virksomheder eller til udlandet, såfremt fødevarerne er bestemt til fremstilling af fødevarer til eksport eller fødevarer som er uegnede til menneskeføde.

Stk. 3. En privatperson, som i et andet EU-land erhverver afgiftspligtige varer til eget brug og selv transporterer varerne her til landet, skal ikke betale afgift. Indføres varerne fra et land uden for EU eller fra områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, finder toldlovens regler anvendelse.

Afgiftsgrundlag

§ 12. Afgiftsgrundlaget er vægten af mættet fedt i den eller de afgiftspligtige fødevarer, jf. § 1, der er medgået til fremstilling af den fødevare, som er modtaget, indført eller solgt ved fjernsalg, jf. dog stk. 4.

Stk. 2. Den afgiftspligtige skal kunne dokumentere vægten af mættet fedt i fødevaren, som stammer fra de afgiftspligtige varer i § 1, og skal på forlangende kunne fremlægge en erklæring

herom fra fabrikanten.

Stk. 3. Fabrikanten kan ved udarbejdelse af erklæringen nævnt i stk. 1, anvende offentligt tilgængelige fødevareroplysninger, som fastsætter gennemsnitlige standarder for indholdet af mættet fedt i visse fødevarer, til at fastlægge afgiftsgrundlaget af de afgiftspligtige bestanddele, der er medgået til fremstilling af fødevarer. For afgiftspligtige bestanddele som nævnt i § 1, nr. 1, skal dog anvendes de standardsatser, som fremgår af lovens bilag 1, til fastlæggelse af afgiftsgrundlaget.

Stk. 4. Kan den afgiftspligtige ikke fremlægge de nævnte oplysninger, jf. stk. 2, betales der afgift på grundlag af fødevarens totale fedtindhold af såvel mættet som umættet fedt, eller, såfremt dette heller ikke kan oplyses, på grundlag af fødevarens fulde nettovægt.

Opgørelse af afgiftsgrundlaget

§ 13. En virksomhed, der er registreret efter § 10, stk. 1, opgør afgiftsgrundlaget for en afgiftsperiode på grundlag af indholdet af mættet fedt i de afgiftspligtige fødevarer, som virksomheden har modtaget eller indført fra udlandet i afgiftsperioden.

Stk. 2. En virksomhed, der er registreret efter § 10, stk. 2, opgør afgiftsgrundlaget for en afgiftsperiode på grundlag af indholdet af mættet fedt i de afgiftspligtige fødevarer, der er udleveret fra virksomheden i afgiftsperioden.

Stk. 3. En virksomhed, der er registreret efter § 10, stk. 3, opgør afgiftsgrundlaget for en afgiftsperiode på grundlag af indholdet af mættet fedt i de afgiftspligtige fødevarer, som virksomheden har solgt ved fjernsalg her til landet i afgiftsperioden.

Stk. 4. En virksomheds eget forbrug af afgiftspligtige fødevarer sidestilles med udlevering.

Stk. 5. Er afgiftsgrundlaget fastlagt, jf. § 12, stk. 4, er afgiftsgrundlaget i stk. 1 – 3, enten fødevarens totale fedtindhold eller fødevarens fulde nettovægt.

Kapitel 3

Fælles bestemmelser

Angivelse og afregning af afgift

§ 14. Afgiftsperioden er måneden, og registrerede virksomheder skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive og indbetale afgiften, jf. §§ 2 og 3 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. (opkrævningsloven). Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 2. Ved manglende angivelse eller regnskab finder §§ 4 – 8 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. (opkrævningsloven) tilsvarende anvendelse.

§ 15. Varemodtagere, der ikke er erhvervsdrivende, og som modtager afgiftspligtige fødevarer fra et andet EU-land, jf. § 3, stk. 2, eller § 9, stk. 2, skal betale afgift i henhold til § 9, stk. 2 – 4, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. (opkrævningsloven).

§ 16. Varemodtagere, der ikke er erhvervsdrivende, og som indfører afgiftspligtige fødevarer her til landet fra et land uden for EU eller fra områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, jf. § 3, stk. 2, eller § 9, stk. 2, skal betale afgiften ved indførslen. Med steder uden for EU-landenes afgiftsområde sidestilles Færøerne og Grønland samt Københavns Frihavn.

Stk. 2. Afgiften betales efter reglerne i toldlovens kapitel 4.

Stk. 3. Der er afgiftsfrihed for indførte fødevarer i samme omfang og under tilsvarende betingelser som der er afgiftsfrihed efter momslovens § 36, stk. 1, nr. 1-3.

Fradrag og godtgørelse

§ 17. En registreret oplagshaver kan i afgiftsgrundlaget opgjort efter §§ 7 eller 13 fradrage

- 1) afgiftspligtige varer, der leveres til en anden registreret oplagshaver,
- 2) afgiftspligtige varer, der leveres til udlandet eller som er uegnede til menneskeføde,
- 3) afgiftspligtige varer, der er fritaget for afgift, jf. § 18,
- 4) afgiftspligtige varer, der hos oplagshaveren eller under transport til eller fra denne er gået tabt ved indbrud, brand, forlis eller brækage,
- 5) afgiftspligtige varer, der hos oplagshaveren eller under transport til eller fra denne er beskadigede, fordærvede eller af andre grunde er uanvendelige, og
- 6) afgiftspligtige varer, der returneres til virksomheden, såfremt køberen godtgøres varens pris inklusiv afgiften.

Stk. 2. En virksomhed kan søge godtgørelse af afgiften på afgiftspligtige fødevarer, jf. §§ 1 eller 8, som er leveret til udlandet eller anvendt til fremstilling til andet end fødevarer til human konsum.

Stk. 3. Det er en betingelse for godtgørelse efter stk. 2

- 1) at virksomheden kan fremlægge den fornødne dokumentation,
- 2) at de afgiftspligtige fødevarer, der søges godtgørelse for, stammer fra en afgiftspligtig virksomhed og
- 3) at virksomheden er i besiddelse af en faktura for fødevaren eller de bestanddele, der har været anvendt til fremstilling af fødevaren.

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte administrative regler om fradrag og godtgørelse.

Leverancer til diplomater og lignende

§ 18. Fødevarer, der leveres til de i toldlovens § 4 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. samt de hertil knyttede personer, er fritaget for afgift efter denne lov.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte administrative regler for afgiftsfritagelsen.

Faktura- og regnskabsbestemmelser

§ 19. Registrerede virksomheder skal føre et regnskab, der på betryggende vis og umiddelbart kan danne grundlag for opgørelse for hver afgiftsperiode af den afgift, som virksomheden skal betale efter denne lov. Virksomheden skal som minimum føre et regnskab over råvarer og afgiftspligtige fødevarer, tilgang af uberigtigede fødevarer, overførsel af uberigtigede fødevarer til anden virksomhed registreret efter § 4, stk. 1 eller 2, § 4, stk. 3, 2. pkt., eller § 10, stk. 2, udlevering af afgiftspligtige fødevarer og eget forbrug af afgiftspligtige fødevarer.

Stk. 2. Virksomhedens regnskabsmateriale skal opbevares i virksomheden, medmindre det kan gøres tilgængeligt for told- og skatteforvaltningen inden 5 hverdage.

Stk. 3. Regnskabsmateriale, herunder fakturaer, fakturakopier, følgesedler og opgørelser, skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets afslutning. Dog skal detailhandelsvirksomheders kassestrimler

og tilsvarende interne bilag kun opbevares i 1 år fra tidspunktet for underskrivelsen af årsregnskabet.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om registrerede virksomheders regnskab samt om angivelse og betaling af afgift. I det omfang, der gøres brug af regnskabs- og fakturamateriale i elektronisk form, finder faktura- og regnskabsreglerne tilsvarende anvendelse herpå.

Stk. 5. Virksomhederne skal holde lageret af afgiftsberigtigede fødevarer adskilt fra lageret af uberigtigede fødevarer, medmindre virksomheden af told- og skatteforvaltningen har fået tilladelse til andet.

Stk. 6. Registrerede virksomheder skal ved salg af afgiftspligtige fødevarer, jf. § 1 eller § 8, til en anden registreret virksomhed, udstede en faktura. Fakturaen skal være forsynet med fortløbende nummer, fakturadato, oplysninger om sælgers navn, CVR- eller SE-nummer og adresse, købers navn og adresse samt leverancens art, mængde og pris.

Stk. 7. Registrerede virksomheder, der leverer en fødevarer, hvoraf der skal betales afgift efter § 1 eller § 8, til en virksomhed, der er registreret efter § 4, stk. 1 eller 2, § 4, stk. 3, 2. pkt., eller § 10, stk. 2, skal sammen med udlevering af fødevarer skriftligt oplyse den modtagende virksomhed om afgiftsgrundlaget for den pågældende fødevarer.

Kontrol

§ 20. Told- og skatteforvaltningen har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til at foretage eftersyn i de virksomheder, der omfattes af loven og i de virksomheder, som er nævnt i stk. 5-7, og til at efterse virksomhedernes varebeholdninger, forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m.v.

Stk. 2. Virksomhedens indehaver og de i virksomheden beskæftigede personer skal yde told- og skatteforvaltningen fornøden vejledning og hjælp ved gennemførelsen af eftersynet.

Stk. 3. Det i stk. 1 nævnte materiale skal på anmodning udleveres eller indsendes til told- og skatteforvaltningen.

Stk. 4. Afgiftspligtige virksomheder skal efter anmodning meddele told- og skatteforvaltningen alle nødvendige oplysninger om fødevarer som nævnt i §§ 1 og 8 til brug for kontrollen.

Stk. 5. Leverandører af varer eller af emballage til fremstilling af fødevarer, der er afgiftspligtige i henhold til denne lov, skal efter anmodning meddele told- og skatteforvaltningen alle nødvendige oplysninger om deres leverancer af varer til afgiftspligtige virksomheder.

Stk. 6. Virksomheder skal efter anmodning meddele told- og skatteforvaltningen oplysninger om deres indkøb af afgiftspligtige fødevarer til virksomheden.

Stk. 7. Told- og skatteforvaltningen er berettiget til at foretage eftersyn af afgiftspligtige fødevarer under transport, når varerne erhvervsmæssigt sælges fra udlandet eller erhvervsmæssigt transporteres til andre end registrerede virksomheder.

Stk. 8. I det omfang, oplysninger som nævnt i stk. 1 er registreret elektronisk, omfatter told- og skatteforvaltningens adgang til disse oplysninger også en elektronisk adgang hertil.

Stk. 9. Politiet yder told- og skatteforvaltningen bistand til gennemførelsen af kontrollen efter regler, der fastsættes efter forhandling mellem skatteministeren og justitsministeren.

§ 21. Offentlige myndigheder skal efter anmodning meddele told- og skatteforvaltningen enhver oplysning til brug for registrering af og kontrol med virksomheder, der er afgiftspligtige efter denne lov.

Straf

§ 22. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt

- 1) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftskontrollen,
- 2) overtræder § 4, stk. 1, § 4, stk. 3, 1. eller 2. pkt., § 4, stk. 4, § 10, stk. 1 eller 3, § 14, § 15, § 16, § 19 eller § 20 eller
- 3) overdrager, erhverver eller tilegner sig varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle have været betalt efter loven eller forsøger herpå.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. Den, der begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen afgift, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.

Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 23. §§ 18-19 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. (opkrævningsloven) finder tilsvarende anvendelse på sager om overtrædelse af denne lov.

Andre bestemmelser

§ 24. Den, der overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender afgiftspligtige fødevarer, hvoraf der ikke er betalt afgift efter denne lov, skal betale afgift af fødevarerne.

§ 25. §§ 11 – 13 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. (opkrævningsloven) om sikkerhedsstillelse m.m. finder anvendelse på denne lov.

Kapitel 4

Overgangs- og ikrafttrædelsesbestemmelser m.v.

§ 26. Loven træder i kraft den 1. juli 2011.

Stk. 2. Loven har virkning for fødevarer, der udleveres fra en virksomhed registreret efter § 4, stk. 1 eller 2, eller stk. 3, 2. pkt., eller § 10, stk. 2, den 1. juli 2011 eller senere. For virksomheder registreret efter § 4, stk. 3, 1. pkt. eller stk. 4, eller § 10, stk. 1 eller 3, har loven virkning for fødevarer, der modtages eller indføres fra udlandet eller sælges ved fjernsalg her til landet den 1. juli 2011 eller senere.

Stk. 3. For ikke erhvervsdrivende afgiftspligtige, der modtager eller indfører afgiftspligtige fødevarer fra udlandet, jf. §§ 15 og 16, har loven virkning for fødevarer, der modtages eller indføres fra udlandet her til landet den 1. juli 2011 eller senere.

Stk. 4. § 28 finder anvendelse på varer, som efter ikrafttrædelsen udleveres til forbrug fra registrerede virksomheder, angives til fortoldning eller udleveres.

Stk. 5. Registreringspligtige virksomheder jf. §§ 4 eller 10 skal anmelde sig til registrering til told- og skatteforvaltningen senest den 8. juli 2011.

§ 27. I lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. (opkrævningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 289 af 28. april 2003, som ændret ved § 32 i lov nr. 469 af 9. juni 2004, § 9 i lov nr. 528 af 17. juni 2008 og senest ved § 39 i lov nr. 698 af 25. juni 2010, foretages følgende ændringer:

1. I § 9, stk. 2, 1. pkt., ændres ”liste A, nr. 5-18 og 31” til: ”liste A, nr. 5-18, 31 og 34”.

2. I bilag 1, liste A, indsættes som nr. 34:

”35) Lov om afgift af mættet fedt i visse fødevarer (fedtafgiftsloven)”.

§ 28. I lov om afgift af øl, vin og frugtvin m.m. (øl- og vinafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 890 af 17. august 2006, som ændret ved § 97 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, § 30 i lov nr. 1344 af 19. december 2008, § 5 i lov nr. 524 af 12. juni 2009, § 4 i lov nr. 1385 af 21. december 2009 og § 1 i lov nr. 626 af 11. juni 2010, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 2, nr. 2, ændres ”6,14” til: ”6,87”.

2. I § 3 C ændres ”15,00” til: ”14,27”.

§ 29. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bilag 1

Standardsatser

Vare	Mættet fedt pr. 100 g	Afgift pr. kg
<i>Kød - fersk, kølet, frosset, saltet, i saltlage, tørret eller røget, jf. position 0201 – 0208 samt 0210</i>		
Hornkvæg	10	1,40
Svin	12	1,68
Får og geder	6	0,84
Heste m.v.	4	0,56
Kyllinger, høns og vildfugle m.v.	3,4	0,48
Ænder og gæs	12,1	1,69
Kalkun	1,7	0,24
Kaniner og harer	1,6	0,22
Vildt (dyr)	1,6	0,22
<i>Andet eksotisk kød</i>	6	0,84

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

- 1. Indledning*
- 2. Lovforslagets formål og baggrund*
- 3. Lovforslagets elementer*
 - 3.1. Fedtafgift*
 - 3.1.1 Generelt*
 - 3.1.2. Det afgiftspligtige område*
 - 3.1.3. Fastlæggelse af afgiftsgrundlaget*
 - 3.1.4. Administrative bestemmelser*
 - 3.2. Dækningsafgift*
 - 3.2.1. Generelt*
 - 3.2.2. Det afgiftspligtige område*
 - 3.2.3. Fastlæggelse af afgiftsgrundlaget*
 - 3.2.4. Administrative bestemmelser*
 - 3.3. Fælles bestemmelser*
 - 3.3.1. Angivelse og afregning*
 - 3.3.2. Fradrag og godtgørelse*
 - 3.3.3. Faktura- og regnskabsbestemmelser*
 - 3.3.4. Kontrol*
 - 3.3.5. Straf*
 - 3.3.6. Andre bestemmelser*
 - 3.4. Overgangs- og ikrafttrædelsesbestemmelser*
 - 3.5. Forhøjelse af vinafgiften*
 - 3.5.1. Gældende ret*
 - 3.5.2. Forslagets indhold*
- 4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige*
- 5. Administrative konsekvenser for det offentlige*
- 6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet*
- 7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet*
- 8. Administrative konsekvenser for borgerne*
- 9. Miljømæssige konsekvenser*
- 10. Sundhedsmæssige konsekvenser*
- 11. Forholdet til EU-retten*

12. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

13. Sammenfattende skema

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at tilskynde til bedre kostvaner og dermed styrke befolkningens sundhed.

Det sker ved at reducere indtaget af mættet fedt gennem en afgift på 13 kr. pr. kg mættet fedt i visse fødevarer, når disse har et samlet indhold af fedt på over 3,5 vægtprocent. Visse fødevarer har et højt indhold af mættet fedt, mens andre har et lavt indhold af mættet fedt. I henhold til kostanbefalingerne skal man dog indtage fedt som en del af sin daglige kost, og det er i den forbindelse sundere at indtage fedt bestående af umættede fedtsyrer end mættede fedtsyrer.

Typiske fødevarer med et højt indhold af mættet fedt er fødevarer som mejeriprodukter, kødprodukter, fedtstoffer og olier, mens kornprodukter, frugt og grønt har et meget lavt eller intet indhold af mættet fedt.

Lovforslaget bidrager samtidig til finansiering af lavere skat på arbejdsindkomst, jf. Forårspakke 2.0. og Serviceeftersynet af Forårspakken.

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2011.

2. Lovforslagets formål og baggrund

Forebyggelseskommissionens anbefaling

Regeringen nedsatte i 2008 en Forebyggelseskommission, som i april 2009 afgav en række anbefalinger til en styrket forebyggende indsats.

Kommissionen konstaterer bl.a., at et højt indtag af mættet fedt er forbundet med en øget risiko for hjerte-kar-sygdomme.

Kommissionen anfører, at:

”en afgift på mættet fedt i mejeriprodukter og vegetabiliske fedtstoffer på 20 kr. pr. kg, skønnes at kunne reducere det samlede forbrug af mættet fedt med omkring 3 pct. Kommissionens beregninger viser, at denne afgiftsforhøjelse kun har en begrænset betydning for middellevetiden. En afgift på mættet fedt på 20 kr. pr. kg forventes at medføre en nettoprovenugevinst for staten på ca. 1 mia. kr., samt betydelige administrative byrder og øge omkostningerne for udvalgte erhverv. Kommissionen har vurderet muligheden for at pålægge en afgift på mættet fedt i kød. En sådan afgift vurderes umiddelbart at være meget vanskelig og dyr at administrere.”

Kommissionen anbefaler, at:

”den foreslåede afgift på mættet fedt udvides til at omfatte mælkeprodukter. Afgiften pristalsreguleres løbende. Der bør ses på muligheden for at overvinde de administrative vanskeligheder forbundet med at indføre en afgift på mættet fedt i kød.”

Forårspakke 2.0 – Vækst, klima, lavere skat

Regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti) og Dansk Folkeparti indgik den 1. marts 2009 en aftale om Forårspakke 2.0. Der henvises herom til de indledende bemærkninger i lovforslag nr. L 195 om ændring af personskatteloven og forskellige andre love (Forårspakke 2.0 – Vækst, klima, lavere skat), der blev fremsat den 22. april 2009, og som kan findes på Folketingets hjemmeside www.folketinget.dk.

Dette lovforslag vedrører den del af Forårspakke 2.0., der omhandler ”Flere sunde leveår”. Det er her bl.a. aftalt at indføre ”en afgift på mættet fedt i mejeriprodukter (undtagen mælk) og olier på 25 kr. pr. kg”

Det anføres i aftalen generelt herom, at:

”afgifter på usunde varer skal bruges varsomt, fordi Danmark er del af en international økonomi. Øges afgifterne for meget, styrker det ikke folkesundheden, men blot grænsehandelen. Forhøjelsen af afgifterne er afstemt under hensyn til grænsehandelen.

...

Øgede afgifter alene løser ikke problemerne med en stigende udbredelse af disse folkesygdomme. Den enkelte dansker skal også selv træffe et valg og tage et personligt ansvar for egen sundhed. Men afgifter, som er indrettet hensigtsmæssigt, kan hjælpe udviklingen i den rigtige retning og understøtte en sund livsstil.”

Serviceeftersynet af Forårspakke 2.0.

Kød var oprindeligt ikke med i afgiftsgrundlaget, fordi man vurderede, at fedtafgiften ikke kunne differentieres ud fra den enkelte udskærings konkrete indhold af mættet fedt, uden at afgiften ville blive meget administrativt tung for virksomhederne at håndtere. EU-Kommissionen har på baggrund af en dialog med Skatteministeriet imidlertid udtalt, at udeladelsen af kød fra afgiftsgrundlaget ikke lever op til EU's statsstøtteregler.

For at høste de fulde sundhedsgevinster ved en fedtafgift og samtidig sikre, at afgiften er udformet i overensstemmelse med EU-reglerne, inddrages kød derfor i afgiftsgrundlaget. Afgiften på kød foreslås differentieret efter det gennemsnitlige indhold af mættet fedt i de enkelte dyrearter. Dermed tilskyndes forbrugerne til at købe magert kød. Inddragelsen af kød i afgiftsgrundlaget medfører, at provenuet øges med 500 mio. kr. årligt.

Af aftalen om serviceeftersynet fremgår endvidere, at:

”Parterne er endvidere enige om at undersøge mulighederne for at øge vinafgiften isoleret. En mulig forhøjelse vedtages samtidig med vedtagelsen af afgiften på mættet fedt, og provenuet anvendes til at lempe fedtafgiften.”

Efter at have undersøgt mulighederne foreslås en ændring af balancepunktet for vinafgiften, således at balancepunktet i klasse 2 forhøjes fra 12 pct. til 13,5 pct.

Samlet set giver fedtafgiften og vinafgiften således et finansieringsbidrag på 1,5 mia. kr. årligt ved

en afgiftssats på 13 kr. pr. kg mættet fedt i udvalgte fødevarer. Finansieringsbidraget på 1,5 mia. kr. er opgjort inkl. moms og bidrager således til at finansiere 1,5 mia. kr. af de umiddelbare indkomstskattelettelser, der indgik i ”Forårspakke 2.0”.

3. Lovforslagets elementer

3.1. Fedtafgift

3.1.1. Generelt

Det foreslås, at der lægges en afgift på mættet fedt i mejeriprodukter, kødprodukter, animalsk og vegetabilsk fedt i form af spiseolier, smør, margarine o.lign., hvis fødevareren har et samlet indhold af fedt på mere end 3,5 pct. vægtprocent dvs. såvel mættet som umættet fedt, og hvis virksomheden har en omsætning af afgiftspligtige fødevarer på over 50.000 kr. ekskl. afgift.

Afgiften udgør 13 kr. pr. kg mættet fedt i fødevareren.

Mejeriprodukter, kødprodukter og fedtstoffer/olier har typisk et højt indhold af mættet fedt, mens kornprodukter, frugt og grønt har et meget lavt eller intet indhold af mættet fedt.

Der er mange hensyn at tage ved udformningen af en ny afgift. På den ene side bør en afgift på mættet fedt omfatte en væsentlig del af de almindelige fødevarer, for at opnå den største effekt på forbruget, men den skal på den anden side også være så enkel som mulig, og helst ligge så langt tilbage i handelsleddet som muligt, så færrest mulige virksomheder skal registreres, angive og afregne afgift.

For at minimere antallet af fedtfattige fødevarer, der omfattes af afgiften, og samtidig tage hensyn til, at det ernæringsmæssigt anbefales, at en del af den daglige kostindtagelse hidrører fra fedt, og helst umættet fedt, foreslås det at fastsætte en bagatelgrænse for fødevarer omfattet af afgiften.

For at undgå, at virksomhederne skal bruge tid på at afklare, om deres produkt indeholder en bestemt mængde mættet fedt, foreslås det, at bagatelgrænsen fastsættes ud fra det samlede indhold af fedt i fødevareren. Det vil sige, at de opremsede fødevarer med et samlet indhold af fedt - mættet såvel som umættet - på 3,5 vægtprocent eller mindre, ikke vil være omfattet af afgiften.

Et samlet fedtindhold på 3,5 vægtprocent medfører, at mælk (såvel minimælk som sødmælk) ikke omfattes, mens federe mejeriprodukter som fløde, cremefraiche m.v. omfattes af afgiften. Det faktum, at mælk med et indhold på indtil 3,5 pct. fedt, ikke omfattes af fedtafgiften, harmonerer med kostrådene om, at spæd- og småbørn skal drikke mælk. Indtil 1 år anbefales sødmælk med 3,5 pct. fedt, fra 1 - 3 år anbefales letmælk og over 3 år anbefales fedtfattige mælkeprodukter som bl.a. minimælk.

De øvrige varegrupper som omfattes af afgiften, herunder olier og fedtstoffer som smør og margarine vil typisk ligge over bagatelgrænsen.

Måling af fedtindholdet i de fleste mejeriprodukter, fedtstoffer og olier er administrativt relativt enkel, da disse produkter i høj grad er standardiserede produkter. Der kan selvfølgelig være en mindre variation i fedtindholdet og dermed også i indholdet af mættet fedt - f.eks. kan det have betydning om solsikkekerne i en solsikkeolie stammer fra en sydvendt mark i Spanien eller i Tyskland og om malkekvæget har stået ude om sommeren og spist frisk græs eller stået inde i stald om vinteren og spist hør.

Vælger den afgiftspligtige virksomhed at anvende offentligt tilgængelige fødevareroplysninger med gennemsnitlige standarder for indholdet af mættet fedt i de afgiftspligtige fødevarer, vil sådanne

mindre udsving ikke påvirke afgiftsgrundlaget.

Vælger virksomheden at basere afgiftsgrundlaget på en frivillig næringsdeklaration, eks.vis fordi den pågældende fødevarer udmærker sig ved at indeholde mindre fedt/mættet fedt end tilsvarende fødevarer, vil mindre udsving heller ikke påvirke afgiftsgrundlaget, idet reglerne om fødevaremærkning tillader et vist udsving i indholdet.

Måling af fedtindholdet i kødprodukter er derimod mere vanskelig. Et slagtedyr er for så vidt et standardiseret produkt, men indholdet af fedt varierer med bl.a. racen og opdrættet. Derudover varierer fedtindholdet i den enkelte udskæring af dyret.

Endvidere sker udskæring af slagtede dyr ikke kun på slagterier, men i vidt omfang også i detailhandelen, f.eks. hos en selvstændig slagter eller hos et supermarked med egen slagter. Typisk slagtes og udskæres dyret i to halvdele på slagteriet, og evt. skæres hver halvdel i tre dele. Udskæring i mindre stykker til salg i detailhandlen kan enten ske i deciderede udskæringsvirksomheder, men det kan også ske hos den lokale slagter eller hos slagermesteren i et supermarked.

For at gøre afgiften så administrativt enkel at håndtere som mulig er der i et bilag til loven fastsat gennemsnitlige standardsatser for indholdet af mættet fedt i de mest almindelige og industrialiserede kødtyper samt for mere "eksotisk" kød.

Animalsk fedt hidrørende fra dyr omfattes af afgiften som selvstændig fødevarergruppe, således at det ikke begunstiges med den lavere gennemsnitlige standardsats for kød. Dermed gives der ikke incitament til at erstatte substituerbare produkter som vegetabilsk fedt med et højt indhold af umættet fedt med animalsk fedt med et højt indhold af mættet fedt grundet en lavere beskatning som "kød".

Det foreslås også, at afgiften skal omfatte margarine og lignede forarbejdede fødevarer. Dette er standardiserede produkter, der i vidt omfang erstatter mejeriprodukter.

Spiseolier består næsten udelukkende af vegetabilsk eller animalsk fedt. Derfor foreslås endvidere, at afgiften også skal omfatte spiseolier.

En fødevares vej fra producent til forbruger kan gå gennem flere led. Og antallet af detailhandlere, der sælger direkte til forbrugerne, er betydeligt større end antallet af producenter eller importører af fødevarer.

Det foreslås derfor af administrative hensyn, at afgiften som udgangspunkt lægges i producent-/importørleddet frem for i detailleddet.

Det har den virkning, at anvender en bager eksempelvis ost og margarine til fremstillingen af en ostekage, skal bageren ikke registreres, angive og betale afgift af den mættede fedt i kagen, idet der allerede er betalt afgift af osten og margarinen ved udleveringen fra producenten. Det betyder også, at såfremt en del af osten eller margarinen går til spilde ved fremstilling af ostekagen, så er der ikke fradrag eller godtgørelse af afgift for spildet. Ændres mængden af mættet fedt i osten eller margarinen under fremstillingen af ostekagen, således at kagen får en højere eller lavere andel af mættet fedt end den, der blev tilsat kagen, så er der ikke fradrag eller godtgørelse, og der opkræves heller ikke yderligere afgift af den færdige ostekage.

Et andet eksempel er friturestegning af pommes frites. Her anvendes afgiftsberigtiget olie til fremstillingen, men efter fremstillingen kasseres en restmængde af olie. Afgiften på den brugte,

kasserede olie kan ikke fradrages eller godtgøres.

3.1.2. Det afgiftspligtige område

Efter forslaget vil afgiften således komme til at omfatte mættet fedt i en stor del af vores basisfødevarer, bortset fra fødevarer med et lavt samlet indhold af fedt (3,5 % eller derunder).

Det foreslås, at de afgiftsbelagte fødevarer identificeres ved hjælp af den afgrænsning, der anvendes i Den Kombinerede Nomenklatur, jf. Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif.

Den Kombinerede Nomenklatur er en internationalt anerkendt metode til at identificere handelsvarer. Erhvervslivet kender til nomenklaturen, idet erhvervslivet bl.a. bruger nomenklaturen i forbindelse med løbende indberetninger om handel med varer til statistiske formål.

På grund af det store spektrum af varetyper, nomenklaturen dækker, er den identificering, der sker i nomenklaturen, relativt grovmasket. Fordelene ved at anvende nomenklaturen som en alment kendt identifikationsmetode vurderes dog at opveje dette forhold.

Det foreslås på denne baggrund, at afgiften lægges på:

- Kød under positionerne 0201-0210 samt andet kød.
- Mejeriprodukter under positionerne 0401-0406.
- Animalsk fedt, der er udsaltet eller på anden måde ekstraheret, under positionerne 1501 - 1504 og 1516.
- Spiseolier under positionerne 1507-1516.
- Margarine og andre fødevarer under position 1517
- Smørbare blandingsprodukter under position 2106.
- Samt en opsamlingsbestemmelse for andre fødevarer, der indeholder mere end 3,5 pct. fedt, og som kan sidestilles med de afgiftspligtige fødevarer ovenfor.

”Kød” omfatter kød fra de dyr, der er nævnt i nomenklaturen samt i bilaget til denne lov. Med kød menes det kød, som fremkommer, når slagteriet slagter og parterer et helt dyr uanset om slagteriet skærer dyret i to halvdele eller 6 dele.

Ved ”mejeriprodukter” forstås i overensstemmelse med bilag XII til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ”produkter, der udelukkende hidrører fra mælk, idet der dog kan tilsættes stoffer, som er nødvendige for fremstillingen, under forudsætning af at disse stoffer ikke anvendes med henblik på helt eller delvis at erstatte en mælkebestanddel.”

”Animalsk fedt” er fedt hidrørende fra dyr, uanset om det stammer fra kvæg, svin, fjerkræ eller andet.

”Spiseolie” kan karakteriseres som en fødevare, der er flydende ved stuetemperatur, og som næsten udelukkende består af fedt.

”Margarine” er et blandingsprodukt af vand og fedtstof, der i vidt omfang erstatter mejeriprodukter. Margarine har fast eller flydende form.

"Smørbare blandingsprodukter" under position 2106 er fødevarer, der i vidt omfang erstatter mejeriprodukter.

Opsamlingsbestemmelsen omfatter fødevarer, som har et samlet fedtindhold på mere end 3,5 vægtprocent, og som kan erstatte de nævnte fødevarer i § 1, nr. 1 - 6. En sådan bestemmelse kendes også fra chokolade- og sukkerafgiftsloven og har til formål at sikre, at sammenlignelige varer, som kan substituere afgiftsbelagte fødevarer, også omfattes af afgiften, således at sammenlignelige varer behandles ens. Dermed sikres en lige konkurrence.

Opsamlingsbestemmelsen vil f.eks. omfatte "pizzatopping", som ikke er et mejeriprodukt (ost), men som markedsføres som revet ost, anvendes som revet ost og dermed kan betragtes som en erstatningsvare for revet ost.

Afgiften omfatter kun fødevarer, hvilket vil sige fødevarer, der er egnede til menneskeføde. Med andre ord er fødevarer anvendt til andre formål, f.eks. til dyrefoder eller som drivmiddel til biler m.v. undtaget for afgiften, idet formålet med afgiften er at tilskynde til bedre kostvaner.

Endvidere er tilsætningsstoffer ikke omfattet af afgiften. Et tilsætningsstof anvendes ikke som en selvstændig fødevarer og er i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1333/2008 om fødevarer tilsætningsstoffer defineret som "ethvert stof, der normalt ikke indtages som en fødevarer i sig selv og normalt ikke anvendes som en karakteristisk ingrediens i fødevarer, hvad enten det har næringsværdi eller ej, og som, hvis det bevidst tilsættes fødevarer med et teknologisk formål i forbindelse med fremstillingen, forarbejdningen, tilberedningen, behandlingen, emballeringen, transporten eller opbevaringen, resulterer i, eller med rimelighed forventes at resultere i, at det eller dets biprodukter direkte eller indirekte bliver en bestanddel af de pågældende fødevarer."

Kosttilskud, som består af oliebundne vitaminer og mineraler o.lign., samt medicin, hvori evt. indgår afgiftspligtige fødevarer, er ikke omfattet af afgiften, idet sådanne produkter heller ikke kan anses for at være selvstændige fødevarer.

3.1.3. Fastlæggelse af afgiftsgrundlaget

Afgiftspligtige skal kunne oplyse vægten af det mættede fedt i fødevarer, medmindre der er tale om kød. For så vidt angår kød skal de fastsætte standarder for det gennemsnitlige indhold af mættet fedt i lovens bilag anvendes.

For andre fødevarer end kød kan den afgiftspligtige lægge næringsdeklarationen til grund, såfremt fødevarer er mærket med en sådan. Mærkning med en næringsdeklaration er for nuværende frivillig. I EU-regi arbejdes der på at fastsætte en tvungen ensrettet deklaration, men en evt. vedtagelse og gennemførelse heraf forventes tidligst at ske om nogle år.

Flere og flere fødevarer mærkes dog frivilligt med en næringsdeklaration grundet samfundets fokus på vores fødevarer. F.eks. giver mærkningsordninger og forbrugernes interesse for sunde fødevarer producenter og importører et vist incitament til at deklarere nærings sammensætningen på fødevarerne.

Findes der ikke en næringsdeklaration, kan den afgiftspligtige fastlægge indholdet af mættet fedt på baggrund af offentligt tilgængelige fødevarer oplysninger, som fastsætter gennemsnitlige standarder

for en række varer f.eks. spiseolier, smør, margarine, fløde etc. Sådanne standarder findes i bl.a. i fødevaredatabanken www.foodcomp.dk.

Kan afgiftsgrundlaget ikke fastsættes ud fra en af de ovennævnte metoder, må den afgiftspligtige få foretaget en uvildig teknisk analyse af fødevaren, som kan danne grundlag for en opgørelse af afgiftsgrundlaget.

Kan afgiftsgrundlaget heller ikke fastsættes ved en teknisk analyse, betales der afgift på grundlag af fødevarens samlede fedtindhold eller i sidste ende af varens fulde nettovægt.

Sidstnævnte metode til fastlæggelse af afgiftsgrundlaget er en tilbagefaldsregel, som skal sikre, at virksomhederne ikke spekulerer i at anvende en evt. gunstig tilbagefaldsregel, men forsøger at fastlægge det reelle afgiftsgrundlag i fødevaren.

I tabel 1 nedenfor er der vist eksempler for indholdet af mættet fedt i forskellige afgiftspligtige produkter bl.a. på baggrund af fødevaredatabanken. Herudover er der vist forventede forbrugerprisstigninger som følge af afgiften.

Tabel 1. Eksempler på forventede forbrugerprisstigninger på udvalgte fødevarer

	Mættet fedt per 100 g	Størrelse	Priseksempel	Afgift	Ny pris inkl. afgift og moms	Forbrugerprisstigning i pct.
	Gram		Kr.	Kr.	Kr.	Pct.
Piskefløde	24,8	250 ml	8,50	0,9	9,6	12,8
Creme fraiche	12	500 g	15,95	0,8	17,0	6,6
Smør (dansk)	51,8	250 g	15,50	1,8	17,8	14,6
Smør (importeret)	51,8	250 g	7,95	1,8	10,2	28,5
Smørbart blandingsprodukt mærkevare	39,5	250 g	13,95	1,4	15,7	12,4
Smørbart blandingsprodukt	39,5	250 g	9,95	1,4	11,7	17,4
Margarine 60 pct.	18,0	400 g	6,00	1,0	7,3	21,0
Majsolie	11,3	1 liter	15,00	1,6	17,0	13,2
Olivenolie	13,0	1 liter	38,95	1,8	41,2	5,8
Solsikkeolie	10,2	1 liter	12,95	1,4	14,7	13,8
Rapsolie	6,4	1 liter	9,95	0,9	11,1	11,3
Ost 45 +	16,7	500 g	34,40	1,2	35,9	4,2
Ost 30 +	10,4	500 g	36,80	0,7	37,7	2,5
Flødehavarti 60+	24,7	400 g	19,95	1,4	21,7	8,7
Svinefedt	41,5	500 g	11,95	2,9	15,6	30,4
Kylling, inderfilet	3,4	1000 g	59,97	0,5	60,6	1,0
Kylling, hel	3,4	1000 g	20,36	0,5	21,0	2,9
Svinekød, hakket, 15 pct. fedt	12,0	1000 g	37,90	1,7	40,0	5,5
Svinekød, hakket 3-7 pct. fedt	12,0	1000 g	60,00	1,7	62,1	3,5
Medisterpølse	12,0	1000 g	42,86	1,7	45,0	4,9
Svinekam	12,0	1000 g	49,90	1,7	52,0	4,2
Oksekød, hakket, 22 pct. fedt	10,0	1000 g	30,00	1,4	31,8	5,8

Oksekød, hakket 15 pct. fedt	10,0	1000 g	53,90	1,4	55,7	3,2
Oksekød, hakket 7 pct. fedt	10,0	1000 g	79,90	1,4	81,7	2,2
Entrecote	10,0	1000 g	199,88	1,4	201,6	0,9
Oksemørbrad	10,0	1000 g	259,90	1,4	261,7	0,7

3.1.4. Administrative bestemmelser

Afgiftspligtige virksomheder skal registreres, inden den afgiftspligtige virksomhed påbegyndes eller, såfremt der er tale om import eller fjernsalg, inden transporten af fødevarer påbegyndes.

Det foreslås, at producenter, importører, mellemhandlere og fjernsælgere af fødevarer, der kun har en lille omsætning af afgiftspligtige varer, friholdes for afgiften.

Eksempelvis er det ikke fundet hensigtsmæssigt, hvis gårdsalg af hjemmeproduceret gedeost, eller salg af hjemmelavet fedt fra en smørrebrøds restaurant eller import af et meget lille nicheprodukt skulle omfattes af afgiften. Der foreslås derfor en registreringsgrænse, således at små virksomheder ikke omfattes af afgiften. Virksomheder, som har en årlig omsætning af afgiftspligtige varer ekskl. afgift på 50.000 kr. eller derunder, skal således ikke registreres og betale afgift.

Registreringsgrænsen følger dermed samme beløbsstørrelse som der anvendes i momsloven, idet virksomheder med en årlig momspligtig omsætning på 50.000 kr. eller derunder ikke skal momsregistreres. Overstiger virksomhedens omsætning registreringsgrænsen, skal virksomheden registreres og betale afgift fra første krone.

Registreringspligtige virksomheder kan enten registreres som oplagshavere, varemottagere eller for deres fjernsalg. Deres registreringsstatus afhænger af, hvilken type virksomhed der er tale om, og registreringen har betydning for, hvornår afgiften skal afregnes.

Lovforslaget følger som udgangspunkt de almindelige regler for registrering i punktafgiftslovene. Det betyder, at virksomheder, der registreres som oplagshavere, er virksomheder, som fremstiller afgiftspligtige fødevarer.

Mange virksomheder indkøber afgiftspligtige fødevarer, som skal anvendes til fremstilling af fødevarer til andet end menneskeføde, eller fremstiller fødevarer til eksport.

For at mindske virksomhedernes likviditetsbelastning, foreslås det, at virksomhederne i vidt omfang kan registreres som oplagshavere.

En oplagshaver kan således fremstille, forarbejde, oplægge, modtage og levere fødevarer fra andre oplagshavere, modtage eller indføre fødevarer fra udlandet samt levere fødevarer til udlandet uden at betale afgiften. Afgiften betales således først, når fødevarer udleveres fra virksomheden til en virksomhed, som ikke er registreret efter denne lov, en registreret varemottager, eller en ikke erhvervsdrivende eller anvendes til eget forbrug.

Derudover foreslås, at virksomheder, der fremstiller afgiftspligtige fødevarer til eksport eller til andet end menneskeføde, også kan registreres som oplagshavere, såfremt virksomheden

overvejende driver eksportvirksomhed eller overvejende fremstiller "non-food". Med overvejende menes, at 50 pct. eller derover af virksomhedens samlede årlige omsætning af afgiftspligtige varer ekskl. afgift udgøres af eksportvarer eller non-food.

Endelig foreslås, at virksomheder, som driver mellemandel med afgiftspligtige fødevarer, også kan registreres som oplagshavere, såfremt virksomheden udelukkende sælger fødevarer videre til andre registrerede virksomheder.

I og med at afgiften beregnes på grundlag af vægten af mættet fedt i den fremstillede og udleverede fødevarer, vil registrerede oplagshavere ikke skulle betale afgift af eventuelt svind. F.eks. vil en producent af margarine, der anvender spiseolie til fremstilling af margarinen, alene skulle betale afgift af mængden af mættet fedt medgået til den fremstillede margarine og ikke skulle betale afgift af eventuel spiseolie, der er gået til spilde under fremstillingen.

Øvrige virksomheder (undtagen virksomheder, der foretager fjernsalg) registreres som varemottagere. En registreret varemottager kan modtage afgiftspligtige varer uden at betale afgiften ved modtagelsen/indførslen. Afgiften opgøres først ved afgiftsperiodens udløb i henhold til de almindelige regler i opkrævningsloven.

Registreringspligtige virksomheder, der foretager fjernsalg til forbrugere her i landet, skal ligeledes registreres for fjernsalget, og her betales afgiften efter afgiftsperiodens udløb for de fødevarer, der er solgt ved fjernsalg i perioden.

Ikke erhvervsdrivende personer, der modtager eller indfører afgiftspligtige fødevarer, skal betale afgift i henhold til de almindelige regler i opkrævningsloven og toldloven afhængig af, om fødevarerne modtages fra et andet EU-land eller fra et land uden for EU eller fra områder udenfor EU's afgiftsområde. Afgiften betales i så fald ved modtagelsen/indførslen.

Privatpersoner, der selv medbringer afgiftspligtige fødevarer til eget forbrug fra et andet EU-land, skal ikke betale afgift. Indfører privatpersonen selv afgiftspligtige varer fra et land uden for EU eller fra områder udenfor EU's afgiftsområde, betales afgift i henhold til de almindelige regler i toldloven om rejsegods.

3.2. Dækningsafgift

3.2.1. Generelt

For at ligestille fødevarer, der er fremstillet her i landet ved brug af afgiftspligtige fødevarer, jf. lovens § 1 (kød, mejeriprodukter, animalsk fedt, spiseolier, margarine, smørbare blandingsprodukter eller fødevarer, der kan erstatte de ovennævnte, og som har et samlet fedtindhold på over 3,5 pct.), med tilsvarende fødevarer fremstillet i udlandet, hvor der ikke er en afgift på mættet fedt, foreslås en såkaldt dækningsafgift. Dækningsafgift er et kendt begreb, som bl.a. findes i chokolade- og sukkerafgiftsloven.

Dækningsafgiften er den samme som afgiften på mættet fedt i de afgiftspligtige fødevarer, der er nævnt i § 1.

3.2.2. Det afgiftspligtige område

Dækningsafgiften lægges på fødevarer, der er fremstillet i udlandet, og som importeres her til landet fra andre EU-lande eller lande uden for EU eller fra områder uden for EU's afgiftsområde.

Dækningsafgiften er derfor en afgift på forarbejdede fødevarer. Import af fødevarerne nævnt i § 1 er omfattet af den almindelige afgift på mættet fedt.

For at ligestille dækningsafgiftspligtige fødevarer med fødevarer afgiftspligtige efter § 1, skal der betales dækningsafgift af den mængde mættet fedt, der er medgået til produktionen af den importerede dækningsafgiftspligtige fødevarer. Dvs. at der lægges afgift på det mættede fedt, der er medgået til fremstilling af fødevarer, og som hidrører fra de afgiftspligtige varer i § 1 (kød, mejeriprodukter, animalsk fedt, spiseolier, margarine eller smørbare blandingsprodukter), mens der ikke er afgift på mættet fedt, der stammer fra andre bestanddele i fødevarer, såsom korn etc.

Eksempelvis vil der være dækningsafgift på det kød og den olie og ost (eller pizzatopping), der er medgået til fremstilling af den pågældende fødevarer såsom lasagne, pizza m.v.

3.2.3. Fastlæggelse af afgiftsgrundlaget

Den afgiftspligtige skal kunne oplyse indholdet af mættet fedt i de fødevarer, der er medgået til fremstilling af den dækningsafgiftspligtige fødevarer, som er importeret eller solgt ved fjernsalg her til landet. Fastlæggelsen af afgiftsgrundlaget for dækningsafgiften er forskellig fra fastlæggelsen af afgiftsgrundlaget for afgiften på de i § 1 nævnte fødevarer, da det ikke er muligt at anvende offentliggjorte fødevareroplysninger, hvis importøren/fjernsælgeren ikke har oplysninger om afgiftspligtige fødevarer medgået til fremstillingen. Endvidere kan den afgiftspligtige heller ikke foretage en konkret analyse af fødevarer, da den kun vil vise indholdet af mættet fedt i fødevarer og ikke indholdet af mættet fedt i de afgiftspligtige fødevarer, der er medgået til fremstillingen.

Idet der er tale om fødevarer, som ikke i sig selv er afgiftspligtige efter lovens § 1, men hvor fødevarer er fremstillet af afgiftspligtige bestanddele omfattet af § 1, er det nærliggende at anvende fabrikanterklæringer, som i dag kendes fra chokolade- og sukkerafgiftsloven. Fabrikanterklæringen anvendes til at fastlægge afgiftsgrundlaget, således at virksomheden, der importerer eller sælger fødevarer ved fjernsalg, kan angive og afregne dækningsafgiften.

Fabrikanterklæringen udfærdiges af fabrikanten. Fabrikanten kan ved udarbejdelsen af erklæringen anvende offentligt tilgængelige fødevareroplysninger, som fastsætter gennemsnitlige standarder for indholdet af mættet fedt i visse fødevarer, men for kød skal dog anvendes de gennemsnitssatser som fremgår af bilaget til denne lov. Kan den afgiftspligtige ikke fremlægge en fabrikanterklæring, skal der betales afgift af fødevarerens samlede fedtindhold af såvel mættet som umættet fedt. Kan den afgiftspligtige heller ikke oplyse dette, skal der betales afgift af fødevarerens fulde nettovægt.

Sidstnævnte metode til fastlæggelse af afgiftsgrundlaget er en tilbagefaldsregel, som skal sikre, at virksomhederne ikke spekulerer i at anvende en evt. gunstig tilbagefaldsregel, men forsøger at fastlægge det reelle afgiftsgrundlag i fødevarer.

3.2.4. Administrative bestemmelser

Dækningsafgiftspligtige personer skal i overensstemmelse med den almindelige fedtafgift registreres ved SKAT. Registreringsgrænsen på 50.000 kr. er også gældende for salg af dækningsafgiftspligtige fødevarer.

Også her følges de almindelige registreringsprincipper i punktafgiftslovene. Til forskel fra afgiften på mættet fedt i fødevarer nævnt i § 1 findes der ikke her en registrering for virksomheder, der fremstiller afgiftspligtige fødevarer omfattet af § 1, idet disse skal registreres som oplagshavere i

henhold til lovens § 4.

Som udgangspunkt registreres virksomhederne derfor som varemodtagere eller for deres fjernsalg, idet fødevarerne modtages eller indføres fra udlandet eller sælges ved fjernsalg her til landet.

Efter samme princip som under afgiften på mættet fedt i fødevarer nævnt i § 1 kan virksomheder, der importerer fødevarer bestemt til fremstilling af fødevarer til eksport eller til andet end human konsum, registreres som oplagshavere, såfremt virksomhedens samlede årlige omsætning af afgiftspligtige varer eksklusiv afgift udgør 50 pct. eller derover.

Er fødevarerne modtaget eller indført med henblik på salg til endeligt forbrug, registreres virksomheden som varemodtager, således at fødevarerne kan modtages afgiftsfrit, men der skal betales afgift efter udløbet af hver afgiftsperiode for fødevarer modtaget eller indført ind i perioden.

Virksomheder, der sælger ved fjernsalg, skal ligeledes betale afgift efter afgiftsperiodens udløb for fødevarer solgt ved fjernsalg i perioden.

Ikke erhvervsdrivende personer, der modtager eller indfører afgiftspligtige fødevarer, skal betale afgift i henhold til de almindelige regler i opkrævningsloven og toldloven afhængig af, om fødevarerne modtages fra et andet EU-land eller fra et land uden for EU eller et område udenfor EU's afgiftsområde. Afgiften betales i så fald ved modtagelsen/indførslen.

Privatpersoner, der selv medbringer afgiftspligtige varer fra et andet EU-land, skal ikke betale afgift. Indfører privatpersonen selv afgiftspligtige varer fra et land uden for EU eller fra områder udenfor EU's afgiftsområde, betales afgift i henhold til de almindelige regler i toldloven om rejsegods.

3.3. Fælles bestemmelser

3.3.1. Angivelse og afregning

Fællesbestemmelserne gælder både for afgiften på mættet fedt i henhold til § 1 og dækningsafgiften i henhold til § 8.

For registrerede virksomheder gælder reglerne i opkrævningsloven.

Det indebærer bl.a., at afgiften/dækningsafgiften opkræves månedsvis, og at SKAT udbetaler et eventuelt negativt beløb for en afregningsperiode til virksomheden.

Opkrævningsloven gælder også ved manglende angivelse eller regnskab, hvilket betyder, at SKAT kan foretage en foreløbig fastsættelse af virksomhedens afgiftstilsvær, og at virksomheden skal betale et gebyr herfor. Ved for sen betaling af afgiften skal endvidere betales renter.

Ikke erhvervsdrivende varemodtagere, der modtager varer fra et andet EU-land, skal også betale afgift/dækningsafgift i henhold til reglerne i opkrævningsloven, hvilket vil sige, at de skal angive og betale senest ved modtagelsen af varerne. Udgør beløbet under 50 kr., kan betaling af afgift/dækningsafgift undlades.

Ikke erhvervsdrivende varemodtagere, der modtager varer fra et land uden for EU eller uden for EU's afgiftsområde, skal angive og betale afgift/dækningsafgift i henhold til toldreglerne, hvilket vil

sige ved indførslen.

3.3.2. Fradrag og godtgørelse

I lighed med andre punktafgiftslove foreslås, at en registreret oplagshaver kan fradrage afgift/dækningsafgift af afgiftspligtige fødevarer, der leveres til andre registrerede oplagshavere, eksporteres, leveres til non-food, til diplomater m.fl., som er gået tabt eller som returneres til virksomheden.

Registrerede varemottagere kan på visse betingelser søge godtgørelse af afgift/dækningsafgift for fødevarer, som er eksporteret eller anvendt til fremstilling af non-food.

3.3.3. Faktura- og regnskabsbestemmelser

Faktura- og regnskabsbestemmelser er i overensstemmelse med sådanne bestemmelser i andre punktafgiftslove.

Virksomhederne skal som følge heraf udstede faktura og føre regnskab i henhold til de almindelige regler.

3.3.4. Kontrol

Kontrolbestemmelserne er ligeledes i overensstemmelse med kontrolbestemmelser i andre punktafgiftslove.

3.3.5. Straf

Strafbestemmelserne er også i overensstemmelse med strafbestemmelser i andre punktafgiftslove. Der er for nuværende ikke foreslået særligt skærpede regler om sammenlægning af bødestraf ved flere overtrædelser, som der findes bl.a. i mineralvandsafgiftsloven. Når afgiften/dækningsafgiften har været gældende et stykke tid, vil det være hensigtsmæssigt at vurdere omfanget af snyd og dermed et evt. behov for skærpede regnskabs- eller strafbestemmelser.

3.3.6. Andre bestemmelser

Den, der overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender fødevarer, hvoraf der ikke er betalt afgift efter denne lov, skal betale afgift af fødevarerne. Der tænkes her på uregistreret virksomhed eller ikke erhvervsmæssig import af fødevarer, hvor der ikke er betalt afgift.

Derudover finder opkrævningslovens regler om bl.a. sikkerhedsstillelse anvendelse.

3.4. Overgangs- og ikrafttrædelsesbestemmelser

Loven træder i kraft den 1. juli 2011.

Loven har virkning for fødevarer, der udleveres fra en virksomhed registreret som oplagshaver den 1. juli 2011 eller senere. For øvrige virksomheder registreret som varemottagere eller for fjernsalg har loven virkning for fødevarer, der er modtaget, indført eller solgt ved fjernsalg efter den 1. juli 2011 eller senere.

For ikke erhvervsdrivende afgiftspligtige, der modtager eller indfører afgiftspligtige fødevarer, finder loven anvendelse på fødevarer, der modtages her i landet eller indføres her til landet den 1. juli 2011 eller senere.

Da der er tale om en ny lov og en ny afgift, gives der registreringspligtige virksomheder 8 dage til at anmelde sig registrering i overensstemmelse med, hvad der gælder for en ny virksomhed i henhold til momslovens regler. Det vil sige, at afgiftspligtige virksomheder skal anmelde sig til registrering senest den 8. juli 2011.

For så vidt angår ændringen af balancepunktet i vinafgiftens klasse 2, og dermed forhøjelsen af vinafgiften og nedsættelse af tillægsafgiften for vinbaserede alkoholsodavand, finder afgiftsændringerne anvendelse på varer, som efter ikrafttrædelsen udleveres til forbrug fra registrerede virksomheder, angives til fortoldning eller udleveres

3.5. Forhøjelse af vinafgiften

3.5.1. Gældende ret

Vinafgiften blev oprindeligt indført i 1922. I dag betales vinafgift efter indholdet af alkohol, således at afgiften omfatter vin og frugtvin med et alkoholindhold over 1,2 pct. vol., men ikke over 22 pct. vol., idet varer med et alkoholindhold over 22 pct. vol. beskattes som spiritus.

Afgiften er inddelt i 3 klasser og systemet har været gældende i mange år.

Afgiften udgør:

3,90 kr. pr. liter, når alkoholindholdet er >1,2 pct. – 6 pct.

6,14 kr. pr. liter, når alkoholindholdet er > 6 pct. – 15 pct.

9,20 kr. pr. liter, når alkoholindholdet er >15 pct. – 22 pct.

Vinafgiften er en EU-harmoniseret afgift, og er derfor omfattet af nogle fiskale direktiver, der fastsætter rammer for afgiftsstrukturen og afgiftssatsen. EU-traktatens almindelige principper gælder imidlertid også.

EU-traktaten har i sin helhed til formål at sikre varenes frie bevægelighed mellem medlemsstaterne på normale konkurrencevilkår gennem fjernelse af enhver form for beskyttelse som følge af interne afgifter, der virker diskriminerende over for varer med oprindelse i andre medlemsstater, og sikre at interne afgifter virker fuldstændigt neutralt i forhold til konkurrencen mellem indenlandske produkter og indførte produkter.

Af denne grund skal afgifterne på eksempelvis øl og vin belaste de to varegrupper lige meget.

Ølafgiften er fastsat på baggrund af en glidende skala, så de to afgiftsstrukturer kan ikke umiddelbart sammenlignes. Men der er fastsat et balancepunkt, hvor afgiften på øl og vin er den samme, og det er ved 12 pct.

Der er imidlertid stærke indikationer på, at balancepunktet på 12 pct. er for lavt, når man ser på de vine, der sælges i dag. En stor del af de vine, der sælges i dag stammer fra oversøiske lande, såsom Australien, Syd Afrika, Chile m.fl. Vinene betegnes også som ”marmelade-vine” eller ”bamse-vine” og har et højere alkoholindhold – typisk på 13 – 14,5 pct.

3.5.2. Forslagets indhold

På baggrund af det øgede alkoholindhold i vine generelt foreslås en ændring af balancepunktet for vinafgiftens klasse 2 fra 12 til 13,5 pct. Det betyder, at afgiften på 6,14 kr. forhøjes med 73 øre til 6,87 kr.

En forhøjelse af vinafgiften medfører også en ændring af tillægsafgiften for vinbaserede alkoholsodavand. Tillægsafgiften er balanceret således, at afgiftsbelastningen på et givent balancepunkt er det samme uanset om alkoholsodavanden er baseret på spiritus, malt eller vin.

En afgiftsforhøjelse på 73 øre på vinafgiften medfører dermed en nedsættelse af tillægsafgiften for vinbaserede alkoholsodavand med 73 øre.

4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Forbruget af mættet fedt i Danmark kan belyses fra flere kilder. Ifølge Danskernes kostvaner 2003-2008 er indtaget af mættet fedt således ca. 35 g om dagen pr. dansker, svarende til et samlet årligt forbrug på omkring 70 mio. kg for hele befolkningen. Forbruget af mættet fedt er dog i praksis noget større, da kostvaneundersøgelserne i princippet tager udgangspunkt i det der er på tallerkenen og dermed ikke inkluderer det mættede fedt som går til under tilberedelsen, f.eks. stegfedt og fritureolie, eller kasseres fordi det er blevet for gammelt.

Som supplement til kostvaneundersøgelsen er der derfor taget udgangspunkt i oplysninger fra de involverede brancher og Danmarks Statistik vedr. fødevarerforbrug, import og eksport mv., der, sammenholdt med oplysninger fra bl.a. Fødevaredatabanken angående indholdet af mættet fedt i forskellige fødevarer, kan give et skøn over forbruget af mættet fedt i Danmark, der hidrører fra de fødevarer, som omfattes af afgiften.

På baggrund af disse oplysninger kan det med betydelig usikkerhed skønnes, at afgiftsgrundlaget som afgiften skal beregnes af vil udgøre godt 100 mio. kg, jf. tabel 2.

Som det fremgår af tabel 2 bidrager fedtstoffer anvendt i husholdningerne og ost, fløde, creme fraiche mv. med hver godt 20 mio. kg, mens andre fødevarer med indhold af smør, margarine etc. skønnes at bidrage med knapt 18,4 mio. kg mættet fedt. Forbruget af kød skønnes, at bidrage med et grundlag på 41,2 mio. kg.

Tabel 2. Skønnet afgiftsgrundlag		
	Skønnet forbrug	Skønnet indhold af mættet fedt
	Mio. kg	Mio. kg
Fedtstoffer anvendt i husholdninger (smør, blandingsprodukter, margarine, spiseolie mv.)	69,7	23,5
Ost, fløde, creme fraiche mv.	137,7	20,3
Kød m.v. (okse- svine- og fjerkrækød og andet kød)	442,0	41,2
Andre varer (småkager, wienerbrød, chips mv.)	136,8	18,4
I alt	786,2	103,4

Kilder: Danskernes Kostvaner 2003-2008, Danskernes Kostvaner 2000-2002, Danskernes Kostvaner 1995-2006, Danmarks Statistik: 1) Landbrugs statistik, 2) Forbrugsundersøgelsen, 3) Industri- og 4) Udenrigshandelsstatistik, Margarineforeningen (MIFU), Mejeriforeningen, Fødevaredatabanken og egne beregninger og skøn.

På baggrund af provenuet fra vinafgiften i 2009 kan det skønnes at forbruget af vin mellem 6 pct. og 15 pct. udgjorde 150 mio. liter.

På den baggrund og ved anvendelse af samme beregningsforudsætninger som blev anvendt i

forbindelse med ”Forårspakke 2.0” kan det skønnes, at forslaget samlet set vil medføre et varigt provenu ekskl. moms på 1.200 mio. kr. og et varigt finansieringsbidrag på 1.500 mio. kr. inkl. moms i overensstemmelse med ”Forårspakke 2.0”, og ”Serviceeftersyn af Forårspakke 2.0”, jf. tabel 3. Da forslaget er en del af ”Forårspakke 2.0” er provenuvirkningerne bortset fra første linje i tabel 3 opgjort inkl. moms og tilbageløbskorrigeret, da de herved opgøres i forbrugerpriser og dermed direkte kan sammenlignes med provenuvirkningerne af ændringerne i indkomstskatterne.

Tabel 3. Provenuvirkning af afgift på mættet fedt i visse fødevarer og forhøjelse af vinafgiften									
Mio. kr. og 2011-niveau	Varig virkning	2011	2012	2013	2014	2015	...	2019	Finansårs-virkning 2011
Provenu på konto ekskl. moms	1.125	650	1.300	1.250	1.200	1.150	...	1.150	550
Afgift af mættet fedt									
Forhøjelse af vinafgift	75	50	100	100	100	100	...	100	50
<i>I alt</i>	<i>1.200</i>	<i>700</i>	<i>1.400</i>	<i>1.350</i>	<i>1.300</i>	<i>1.250</i>	...	<i>1.250</i>	<i>600</i>
Provenu inkl. moms									
Afgift af mættet fedt	1.400	825	1.550	1.550	1.450	1.400	...	1.400	675
Forhøjelse af vinafgift	100	75	150	150	150	150	...	150	75
<i>I alt</i>	<i>1.500</i>	<i>900</i>	<i>1.700</i>	<i>1.700</i>	<i>1.600</i>	<i>1.550</i>	...	<i>1.550</i>	<i>750</i>
Provenu efter tilbageløbskorrektion									
Afgift af mættet fedt	1.400	825	1.550	1.550	1.450	1.400	...	1.400	675
Forhøjelse af vinafgift	100	75	150	150	150	150	...	150	75
<i>I alt</i>	<i>1.500</i>	<i>900</i>	<i>1.700</i>	<i>1.700</i>	<i>1.600</i>	<i>1.550</i>	...	<i>1.550</i>	<i>750</i>
Provenu efter tilbageløbskorrektion og adfærd									
Afgift af mættet fedt	1.350	800	1.500	1.500	1.400	1.350	...	1.350	650
Forhøjelse af vinafgift	75	50	100	100	100	100	...	100	50
<i>I alt</i>	<i>1.425</i>	<i>850</i>	<i>1.600</i>	<i>1.600</i>	<i>1.500</i>	<i>1.450</i>	...	<i>1.450</i>	<i>700</i>

Var der imidlertid tale om et enkeltstående afgiftsforslag er det imidlertid mere retvisende i forhold til statens provenu at se på provenuet opgjort i faktorpriser og ekskl. moms og uden tilbageløbskorrektion. Det skyldes, at det øgede provenu som afgiften medfører, indebærer at andet moms- og afgiftsbelagt forbrug fortrænges og herved tabes der omtrent det samme provenu, som der umiddelbart vindes som følge af provenuvirkningen fra momsen. Opgjort i faktorpriser kan det samlede umiddelbare varige provenu således skønnes til ca. 1.200 mio. kr. og til ca. 1.150 mio. efter adfærd.

Afgiften på mættet fedt skønnes, at reducere forbruget af mættet fedt fra de afgiftsbelagte fødevarer med omkring 3 pct. og vil dermed have en gavnlig effekt på folkesundheden.

Afgiften på mættet fedt vil endvidere skabe incitament til øget grænsehandel, som dog næppe selvstændigt vil være af væsentlig betydning. Det skyldes at de afgiftspligtige varer for de flestes vedkommende har en begrænset holdbarhed. Det må dog forventes, at visse af de afgiftsbelagte produkter vil indgå i grænsehandelsbutikkernes sortiment, og derved blive købt af danske

grænsehandlende i forbindelse med den øvrige grænsehandel.

Afgiftsstigningen på vin mellem 6 og 15 pct. alkohol skønnes at medføre, at forbruget reduceres med 1 pct., mens grænsehandlen skønnes at stige med 5 pct.

For så vidt angår de økonomiske konsekvenser for borgerne bemærkes, at afgiften forventes at blive fuldt overvæltet i priserne. Det vil indebære, at priserne på fødevarer med afgiftspligtigt indhold af mættet fedt vil stige. Prisstigningerne vil afhænge af indholdet af mættet fedt.

Tilsvarende for vin forventes afgiften at blive fuldt overvæltet i priserne, svarende til at en flaske vin stiger med 68 øre inkl. moms.

For finansåret 2011 skønnes forslaget, at indebære et provenu på omkring 550 mio. kr. i alt ekskl. moms og inkl. adfærd. Fordelt med ca. 500 mio. kr. vedr. afgiften af mættet fedt og knap 50 mio. kr. vedr. vinafgiften. Provenuet fra afgifterne tilfalder alene staten.

Da afgiften på vinbaseret alkoholsodavand er balanceret i forhold til afgiften på spiritus- og maltbaseret alkoholsodavand, skal den vinbaserede tillægsafgift for alkoholsodavand med et alkoholindhold på over 10 pct. sættes ned, således at den samlede afgift på en alkoholsodavand på over 10 pct. er den samme, uafhængig af hvilken type alkohol der ligger til grund for det færdige produkt. Da langt størstedelen af de vinbaserede alkoholsodavand har et alkoholindhold på under 10 pct., skønnes ændringen ikke at have nævneværdige konsekvenser for provenuet fra tillægsafgiften på alkoholsodavand.

5. Administrative konsekvenser for det offentlige

Den nye afgift skønnes at medføre engangsomkostninger på ca. 500.000 kr., som skal bruges til systemtilretning (oprettelse af nye pligt-koder), information til virksomhederne i form af udsendelse af nyhedsbrev og nye afsnit i punktafgiftsvejledningen, samt intern instruktion af medarbejderne i SKAT.

Skøn over løbende omkostninger i form af øget ressourceanvendelse er under udarbejdelse.

6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget er opbygget efter samme skabelon som de øvrige danske punktafgiftslove, f.eks. chokoladeafgiftsloven eller kvælstofafgiftsloven. Herved er loven udformet, så det alene er forbrug af afgiftspligtige produkter her i landet, der betales afgift af, hvad enten de er produceret her eller importeret. Eksport af afgiftspligtige varer og varer med indhold af afgiftspligtige varer er fritaget for afgift. Herved er afgiften som udgangspunkt konkurrenceneutral i forhold til dansk og udenlandsk producerede varer, hvad enten de konkurrerer i Danmark eller i udlandet. Det er således alene forbrug i Danmark der belastes af afgiften og da den forventes, at blive fuldt overvæltet i priserne, skønnes erhvervene ikke at blive belastet af afgiften. Imidlertid forventes afgiften at medføre et fald i forbruget på 3-4 pct., og der må som følge heraf forventes en tilsvarende reduktion i erhvervenes omsætning.

7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

I forbindelse med høringen af lovforslaget ekskl. kød i efteråret 2009 blev det også forelagt Erhvervs- og Selskabsstyrelsen Center for Kvalitet i Reguleringen (CKR), som fik udarbejdet en ex-ante vurdering af de administrative konsekvenser af forslaget. Uden kød blev forslaget således

skønnet til at medføre omstillingsomkostninger på 117 mio. kr. og ca. 25 mio. kr. i løbende omkostninger.

Da kød nu er inkluderet i lovforslaget vil det på ny blive forelagt CKR med henblik på en revideret vurdering af de administrative konsekvenser af forslaget.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget medfører ingen administrative konsekvenser for borgerne.

9. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget medfører ingen miljømæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Skatteministeriet har været i dialog med EU-Kommissionen med henblik på en afklaring af, om afgiften af mættet fedt i visse fødevarer indeholder statsstøtteelementer. Det oprindelige forslag omfattede ikke kød, men EU-Kommissionen fandt, at udelukkelsen af kød, som er en primær kilde til mættet fedt, måtte anses for at være statsstøtte til det pågældende erhverv. I denne udgave af lovforslaget er kød derfor omfattet af lovforslaget, således at forslaget ikke indeholder statsstøtteelementer.

Endvidere notificeres EU-Kommissionen om lovforslaget efter informationsproceduredirektivet, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter.

Det forventes, at Europa-Parlamentet og Rådet udsteder en forordning om fødevarerinformation til forbrugerne i 2010 med virkning fra henholdsvis 2013 og 2015. I denne forordning vil indgå skærpede krav til næringsdeklaration af fødevarer, herunder krav om oplysning om andelen af mættet fedt i fødevarer.

Når forordningen er indført, vil det være hensigtsmæssigt at tage loven om afgift af mættet fedt i visse fødevarer op til revision bl.a. med henblik på en vurdering af, om afgiftsgrundlaget kan fastlægges på en enklere måde.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

En tidligere version af lovforslaget har været i høring i eftersommeren 2009, men idet forslaget er udvidet til at omfatte kød og derudover er ændret en hel del, sendes det på ny i høring til følgende:

Advokatsamfundet, Advokatrådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Dansk Arbejdsgiverforening, Danske Advokater, Dansk Erhverv, Datatilsynet, DI, Dansk Isindustri, Danske Regioner, Dansk Told- og skatteforbund, Dansk Transport og Logistik, Danske Slagtermestre, De Samvirkende Købmænd, Den Danske Skatteborgerforening, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen CKR, Finansministeriet, Finansforbundet, Finansrådet, Finanstilsynet, Foreningen af Danske Revisorer, Forsikring & Pension, Frederiksberg Kommune, Foreningen Registrerede Revisorer, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Horesta, Håndværksrådet, Indenrigs- og sundhedsministeriet, Konkurrencestyrelsen, Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune, Landbrug & fødevarer, Landsskatteretten, Margarineforeningen, Ministeriet for fødevarer, landbrug og Fiskeri, Retssikkerhedschefen SKAT, Skatterevisorforeningen, Udenrigsministeriet og Økonomi- og Erhvervsministeriet.

12. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Forslaget skønnes at give et varigt finansieringsbidrag på ca. 1.500 mio. kr. inkl. moms.	Ingen
Administrative konsekvenser for det offentlige	Ingen	Engangsudgifter på ca. 500.000 kr. Skøn over ressourcer til løbende omkostninger er under udarbejdelse.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Afgiften forventes overvæltet på forbrugerne og forventes derfor ikke umiddelbart, at påvirke erhvervene. Imidlertid forventes et fald i forbruget på 3-4 pct., der vil kunne medføre en tilsvarende reduktion i de berørte erhvervs omsætning.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Engangsomkostninger til tilretning af systemer og arbejdsgange. Løbende omkostninger til regnskab, angivelse og afregning.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	EU-Kommissionen notificeres om lovforslaget efter informationsproceduredirektivet, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

§§ 1- 7 omhandler den almindelige fedtafgift.

Bestemmelsen fastsætter det afgiftspligtige område gennem opremsning af nærmere definerede fødevarer.

Afgiften omfatter kun fødevarer, hvilket vil sige varer, der er egnede til human konsum. Med andre ord er fødevarer anvendt til andet end human konsum (også kaldet non-food), f.eks. til dyrefoder, som drivmiddel til biler m.v. undtaget for afgiften, idet formålet med afgiften er at tilskynde til bedre kostvaner.

Endvidere er tilsætningsstoffer ikke omfattet af afgiften.

Kosttilskud, som består af oliebundne vitaminer og mineraler o.lign., samt medicin, hvori evt. indgår afgiftspligtige fødevarer, er ikke omfattet af afgiften, idet sådanne produkter heller ikke kan anses for at være en fødevare.

Fødevarer er kun omfattet af afgiften, hvis det samlede indhold af fedt i fødevarer, det vil sige, at såvel det mættede som umættede fedt tilsammen, er på over 3,5 vægtprocent.

De afgiftspligtige fødevarer er fortrinsvis defineret ved hjælp af Den kombinerede nomenklatur også kaldet toldtariffen, som ved hjælp af tal afgrænser en lang række varer.

Der lægges afgift på følgende:

Nr. 1. Kød under positionerne 0201-0210 samt diverse andet kød.

”Kød” omfatter kød fra de dyr, der er nævnt i nomenklaturen, samt andet kød, som ikke er nævnt i nomenklaturen. I bilaget til denne lov (som indeholder gennemsnitlige standarder for indholdet af mættet fedt) er medtaget de kødtyper, som fremgår af nomenklaturen, samt en opsamlingsbestemmelse for mere eksotisk kød som slange m.v.

Nr. 2. Mejeriprodukter under positionerne 0401-0406.

Ved ”mejeriprodukter” forstås i overensstemmelse med bilag XII til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ”produkter, der udelukkende hidrører fra mælk, idet der dog kan tilsættes stoffer, som er nødvendige for fremstillingen, under forudsætning af at disse stoffer ikke anvendes med henblik på helt eller delvis at erstatte en mælkebestanddel.”

Nr. 3. Animalsk fedt, der er udsmettet eller på anden måde ekstraheret, under positionerne 1501 - 1504 og 1516.

”Animalsk fedt” er fedt hidrørende fra dyr, uanset om det stammer fra kvæg, svin, fjerkræ eller andet. Årsagen til, at animalsk fedt ikke blot indgår i nr. 1 (kød) og standardsatsen herfor, men har fået et selvstændigt nummer i § 1 er, at det er muligt at udsmelte eller på anden måde ekstrahere fedt fra dyr, som kan anvendes som erstatning for de øvrige afgiftspligtige olier og fedtstoffer. Såfremt animalsk fedt blot indgik i nummer 1, ville standardsatsen for udsmettet animalsk fedt være væsentligt lavere end her, hvor det er udskilt i sit eget nummer.

Nr. 4. Spiseolier under positionerne 1507-1516.

”Spiseolie” kan karakteriseres som en fødevare, der er flydende ved stuetemperatur, og som næsten udelukkende består af fedt.

Nr. 5. Margarine og andre fødevarer under position 1517.

”Margarine” er et blandingsprodukt af vand og fedtstof, der i vidt omfang erstatter mejeriprodukter. Margarine kan have såvel fast som flydende form.

Nr. 6. Smørbare blandingsprodukter under position 2106.

”Smørbare blandingsprodukter” under position 2106 er fødevarer, der i vidt omfang erstatter mejeriprodukter.

Nr. 7. Der er en opsamlingsbestemmelse for andre fødevarer, der indeholder mere end 3,5 pct. fedt,

og som ud fra en samlet bedømmelse af deres beskaffenhed og anvendelse samt den måde, hvorpå de markedsføres, kan betragtes som erstatningsvarer for eller efterligninger af de varer, som er nævnt under nr. 1 - 6. Et eksempel er "pizzatopping", som ikke er kategoriseret om et mejeriprodukt, da det ikke er ost lavet på mælkeprodukter, men som er sammenligneligt med revet ost og markedsføres og anvendes til de samme formål.

En lignende bestemmelse kendes fra chokolade- og sukkerafgiftsloven og har til formål at sikre, at sammenlignelige varer, som kan substituere afgiftsbelagte fødevarer, også omfattes af afgiften, således at sammenlignelige varer behandles ens.

Til § 2

Bestemmelsen fastsætter afgiftssatsen til 14 kr. pr. kg mættet fedt i den afgiftspligtige fødevarer.

Til § 3

Stk. 1. Bestemmelsen definerer, hvem der er afgiftspligtige personer. Følgende har pligt til at betale afgift:

Personer der erhvervsmæssigt (virksomheder) fremstiller afgiftspligtige fødevarer her i landet, modtager afgiftspligtige fødevarer her i landet fra et andet EU-land, indfører afgiftspligtige fødevarer her til landet fra et land uden for EU eller fra områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde eller sælger afgiftspligtige fødevarer fra et andet EU-land ved fjernsalg.

Det bemærkes, at afgiften kun skal betales, såfremt virksomhedens omsætning med afgiftspligtige fødevarer overstiger registreringsgrænsen i § 4, stk. 6.

Stk. 2. Derudover har en ikke erhvervsdrivende person, som modtager afgiftspligtige fødevarer her i landet eller indfører afgiftspligtige fødevarer her til landet, også pligt til at betale afgift.

Til § 4

Bestemmelsen indeholder regler for registrering af afgiftspligtige virksomheder, som følger registreringsbestemmelserne i andre afgiftslove. Virksomhederne skal dog kun registreres, såfremt deres årlige omsætning af afgiftspligtige varer ekskl. afgift overstiger 50.000 kr.

Stk. 1. Virksomheder, der fremstiller afgiftspligtige fødevarer her i landet, skal registreres hos SKAT som oplagshaver, inden den afgiftspligtige virksomhed påbegyndes.

Stk. 2. Virksomheder, der af fødevarer, der er afgiftspligtige efter § 1, fremstiller afgiftspligtige fødevarer til eksport eller til andet end human konsum, kan også registreres som oplagshaver, hvis virksomhedens produktion af varer til eksport eller non-food udgør 50 pct. eller derover af virksomhedens samlede årlige omsætning af afgiftspligtige varer ekskl. afgift.

Stk. 3. Virksomheder, der modtager afgiftspligtige fødevarer her i landet fra et andet EU-land, og virksomheder, der indfører afgiftspligtige fødevarer her til landet fra et land uden for EU eller fra visse områder, der ligger uden for EU's afgiftsområde, skal registreres hos SKAT som varemottager, inden transport af fødevarerne fra udlandet påbegyndes.

En melleghandler, som udelukkende sælger afgiftspligtige varer videre til andre registrerede virksomheder, kan dog registreres som oplagshaver, inden den afgiftspligtige virksomhed

påbegyndes.

En virksomhed, som allerede er registreret som oplagshaver, fordi den fremstiller afgiftspligtige fødevarer, eller fordi den af afgiftspligtige fødevarer fremstiller fødevarer til eksport eller til andet end human konsum, skal ikke registreres for modtagelse eller indførelse af fødevarer også.

Stk. 4. Virksomheder, som sælger varer ved fjernsalg her til landet fra et andet EU-land, skal registreres for sit fjernsalg, inden transport af fødevarerne fra udlandet påbegyndes.

Stk. 5. Virksomheder, der registreres, modtager en bevis for registreringen.

Stk. 6. Kun virksomheder med en årlig afgiftspligtig omsætning ekskl. afgift på over 50.000 kr. skal registreres og betale afgift af sit salg fra første krone.

Til § 5

Stk. 1. En virksomhed, der er registreret som oplagshaver kan - uden at afgiften af den afgiftspligtige fødevarer er betalt - fremstille, forarbejde, oplægge, modtage fra andre oplagshavere, modtage eller indføre fra udlandet samt levere til andre oplagshavere eller til udlandet.

Stk. 2. En mellemhandler, der registreret som oplagshaver, kan - uden at afgiften af den afgiftspligtige fødevarer er betalt - modtage fra andre oplagshavere, modtage eller indføre fra udlandet, såfremt fødevarerne er bestemt til videresalg til virksomheder registreret efter denne lov.

Stk. 3. Øvrige virksomheder (herunder fjernsælgere), der er registreret som varemottagere, kan modtage eller indføre afgiftspligtige fødevarer fra udlandet, uden at afgiften betales ved modtagelsen eller indførslen.

Stk. 4. En privatperson, som køber afgiftspligtige fødevarer i et andet EU-land til eget forbrug og selv transporterer fødevarerne her til landet, skal ikke betale afgift.

En privatperson, der indfører afgiftspligtige fødevarer fra et land uden for EU eller fra visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde, skal betale afgift i henhold til toldloven (reglerne om rejsegods).

Til § 6

Stk. 1. Bestemmelsen fastsætter afgiftsgrundlaget, som er vægten af mættet fedt i de afgiftspligtige fødevarer.

Stk. 2. Den afgiftspligtige skal kunne oplyse og dokumentere vægten af mættet fedt i den afgiftspligtige fødevarer. Næringsdeklarationer er ikke obligatoriske for alle fødevarer, men såfremt fødevareren er mærket med en næringsdeklaration, kan denne lægges til grund ved fastlæggelsen af afgiftsgrundlaget.

Stk. 3. Er den afgiftspligtige fødevarer ikke mærket med en næringsdeklaration, kan den afgiftspligtige i stedet anvende offentligt tilgængelige fødevareroplysninger, som fastsætter standarder for det gennemsnitlige indhold af mættet fedt i visse fødevarer. For kød skal standarden i bilaget til denne lov dog anvendes.

Stk. 4. Kan afgiftsgrundlaget ikke fastlægges ud fra en næringsdeklaration eller offentligt tilgængelige fødevareoplysninger, må den afgiftspligtige fastsætte afgiftsgrundlaget ud fra en uvildig teknisk analyse af den konkrete fødevare.

Stk. 5. Kan afgiftsgrundlaget ikke fastsættes ud fra nogen af de ovennævnte metoder, betales der afgift af varens totale indhold af fedt - det vil sige såvel det mættede som det umættede fedt eller såfremt dette heller ikke kan oplyses, betales afgift af fødevarens fulde nettovægt.

Til § 7

Bestemmelsen fastlægger, hvorledes afgiftsgrundlaget indenfor en afgiftsperiode gøres op.

Stk. 1. Virksomheder, som er registreret som oplagshavere, opgør afgiftsgrundlaget for en afgiftsperiode på grundlag af indholdet af mættet fedt i de afgiftspligtige fødevarer, der er udleveret fra virksomheden i afgiftsperioden.

Stk. 2. Virksomheder, som er registreret som oplagshavere, fordi de overvejende fremstiller fødevarer af afgiftspligtige fødevarer jf. § 1 til eksport eller andet end human konsum, opgør afgiftsgrundlaget for en afgiftsperiode på grundlag af indholdet af mættet fedt i de afgiftspligtige fødevarer, der er fremstillet og udleveret fra virksomheden i afgiftsperioden.

Stk. 3. Virksomheder, som er registreret som varemottagere, opgør afgiftsgrundlaget for en afgiftsperiode på grundlag af indholdet af mættet fedt i de afgiftspligtige fødevarer, der er modtaget eller indført i afgiftsperioden.

Stk. 4. Virksomheder, som er registreret for fjernsalg, opgør afgiftsgrundlaget for en afgiftsperiode på grundlag af indholdet af mættet fedt i de afgiftspligtige fødevarer, der er solgt ved fjernsalg her til landet i afgiftsperioden.

Stk. 5. Virksomheders eget forbrug af afgiftspligtige fødevarer sidestilles med udlevering.

Til § 8

§§ 8 - 13 omhandler dækningsafgiften.

Stk. 1. Bestemmelsen omfatter det afgiftspligtige område, og der skal betales dækningsafgift af afgiftspligtige fødevarer, jf. § 1, som er medgået til fremstilling af fødevarer, når sådanne fødevarer modtages, indføres eller sælges ved fjernsalg her til landet.

Stk. 2. Afgiftssatsen er den samme som satsen for fødevarer, der er afgiftspligtige efter § 1. Det vil sige, at afgiften er 14 kr. pr. kg mættet fedt i de fødevarer, jf. § 1, der er medgået til fremstilling af den pågældende fødevare.

Til § 9

Stk. 1. Bestemmelsen definerer, hvem der er afgiftspligtige personer. Følgende har pligt til at betale afgift:

Personer der erhvervsmæssigt (virksomheder) modtager afgiftspligtige fødevarer her i landet fra et andet EU-land, indfører afgiftspligtige fødevarer her til landet fra et land uden for EU eller fra visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde, eller sælger afgiftspligtige fødevarer fra et

andet EU-land ved fjernsalg.

Det bemærkes, at afgiften kun skal betales, såfremt virksomhedens omsætning af afgiftspligtige fødevarer overstiger registreringsgrænsen i § 4, stk. 6.

Stk. 2. Derudover har en ikke erhvervsdrivende person, som modtager afgiftspligtige fødevarer her i landet eller indfører afgiftspligtige fødevarer her til landet, også pligt til at betale afgift.

Til § 10

Bestemmelsen indeholder regler for registrering af afgiftspligtige virksomheder, som følger registreringsbestemmelserne i andre afgiftslove. Virksomhederne skal dog kun registreres, såfremt deres årlige omsætning af afgiftspligtige varer ekskl. afgift overstiger 50.000 kr.

Stk. 1. Virksomheder, der modtager afgiftspligtige fødevarer her i landet fra et andet EU-land, og virksomheder, der indfører afgiftspligtige fødevarer her til landet fra et land uden for EU eller fra visse områder, der ligger uden for EU's afgiftsområde, skal registreres hos SKAT som varemottager, inden transport af fødevarerne fra udlandet påbegyndes.

Stk. 2. Virksomheder, der af fødevarer, der er afgiftspligtige efter § 8, fremstiller afgiftspligtige fødevarer til eksport eller til andet end human konsum kan også registreres som oplagshaver, hvis virksomhedens produktion af varer til eksport eller non-food udgør 50 pct. eller derover af virksomhedens samlede årlige omsætning af afgiftspligtige varer ekskl. afgift.

Stk. 3. En virksomhed, som sælger varer ved fjernsalg her til landet fra et andet EU-land, skal registreres for sit fjernsalg inden transport af fødevarerne fra udlandet påbegyndes.

Stk. 4. § 4, stk. 5 og 6 finder anvendelse, hvilket vil sige, at virksomheder, der registreres hos SKAT, modtager et bevis for registreringen, og kun virksomheder med en årlig omsætning af afgiftspligtige fødevarer ekskl. afgift på over 50.000 kr. skal registreres og betale afgift efter denne lov.

Til § 12

Stk. 1. Bestemmelsen fastsætter afgiftsgrundlaget, som er vægten af mættet fedt i den eller de afgiftspligtige fødevarer, jf. § 1, der er medgået til fremstillingen af den dækningsafgiftspligtige fødevarer, som er modtaget, indført eller solgt ved fjernsalg her til landet.

Stk. 2. Den afgiftspligtige skal kunne oplyse og dokumentere vægten af mættet fedt i fødevarer, som stammer fra de afgiftspligtige fødevarer i § 1, og skal kunne fremlægge en fabrikanterklæring herpå.

Stk. 3. Fabrikanten kan ved udarbejdelse af erklæringen anvende offentligt tilgængelige fødevareroplysninger, som fastsætter gennemsnitlige standarder for indholdet af mættet fedt i visse fødevarer, til at fastlægge afgiftsgrundlaget af de afgiftspligtige bestanddele, der er medgået til fremstilling af fødevarer. For afgiftspligtige bestanddele som nævnt i § 1, nr. 1, skal dog anvendes de standardsatser, som fremgår af lovens bilag 1 til fastlæggelse af afgiftsgrundlaget.

Stk. 4. Kan afgiftsgrundlaget ikke fastsættes ved hjælp af en fabrikanterklæring, betales der afgift af varens totale indhold af fedt. Det vil sige af såvel det mættede som det umættede fedt, eller såfremt

dette heller ikke kan oplyses, betales afgift af fødevarens fulde nettovægt.

Til § 13

Bestemmelsen fastlægger, hvorledes afgiftsgrundlaget indenfor en afgiftsperiode gøres op.

Stk. 1. Virksomheder, som er registreret som varemottagere, opgør afgiftsgrundlaget for en afgiftsperiode på grundlag af indholdet af mættet fedt i de afgiftspligtige fødevarer, der er modtaget eller indført i afgiftsperioden.

Stk. 2. Virksomheder, som er registreret som oplagshavere, opgør afgiftsgrundlaget for en afgiftsperiode på grundlag af indholdet af mættet fedt i de afgiftspligtige fødevarer, der er udleveret fra virksomheden i afgiftsperioden.

Stk. 3. Virksomheder, som er registreret for fjernsalg, opgør afgiftsgrundlaget for en afgiftsperiode på grundlag af indholdet af mættet fedt i de afgiftspligtige fødevarer, der er solgt ved fjernsalg her til landet i afgiftsperioden.

Stk. 4. Virksomheders eget forbrug af afgiftspligtige fødevarer sidestilles med udlevering.

Til § 14

§§ 14 - 26 er fællesbestemmelser, som både gælder for afgiftspligtige fødevarer og for dækningsafgiftspligtige varer.

Bestemmelsen fastlægger afgiftsperioden og reglerne for angivelse og betaling.

Stk. 1. Afgiftsperioden er måneden i lighed med afgiftsperioden i andre afgiftslove, og virksomheden skal ved udløbet af hver afgiftsperiode angive og indbetale afgiften. Opkrævningslovens almindelige regler i §§ 2 og 3 finder anvendelse på angivelse og betaling af afgift efter denne lov.

Stk. 2. Ved manglende regnskab, angivelse eller betaling gælder opkrævningslovens almindelige regler i §§ 4 - 8.

Til § 15

Ikke erhvervsdrivende varemottagere, som modtager afgiftspligtige fødevarer fra et andet EU-land, skal betale afgift i henhold til § 9, stk. 2 - 4, i opkrævningsloven. Det vil sige, at afgiften skal angives og indbetales senest ved modtagelsen af fødevarerne. Udgør afgiften under 50 kr., kan indbetaling af afgiften dog undlades.

Til § 16

Stk. 1 - 2. Ikke erhvervsdrivende varemottagere, som indfører afgiftspligtige fødevarer fra et land uden for EU eller fra visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde, skal betale afgiften ved indførslen i henhold til toldlovens kapitel 4. Færøerne, Grønland og Københavns Frihavn sidestilles med steder uden for EU's afgiftsområde.

Stk. 3. I lighed med andre afgiftslove indrømmes der afgiftsfrihed for indførte fødevarer i samme omfang og under tilsvarende betingelser, som er der gives afgiftsfrihed efter momslovens § 36, stk. 1, nr. 1 - 3.

Til § 17

Stk. 1. I lighed med andre punktafgiftslove kan en registreret oplagshaver fradrage afgift/dækningsafgift af afgiftspligtige fødevarer, der leveres til andre registrerede oplagshavere, eksporteres, leveres til non-food, til diplomater m.fl., som er gået tabt, er blevet uanvendelige eller som returneres til virksomheden, hvis denne godtgør varens pris inklusiv afgift.

Stk. 2. En virksomhed kan søge godtgørelse af afgift/dækningsafgift, som er eksporteret eller anvendt til fremstilling af non-food på visse betingelser.

Betingelserne er, at virksomheden kan fremlægge den fornødne dokumentation, at de afgiftspligtige fødevarer, der søges godtgørelse for, stammer fra en afgiftspligtig virksomhed, og at virksomheden er i besiddelse af en faktura for den afgiftspligtige fødevare eller de afgiftspligtige fødevarer, som er medgået til fremstilling af fødevareren.

SKAT bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om fradrag og godtgørelse.

Til § 18

Stk. 1. Leverancer til diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. samt de dertil knyttede personer er i lighed med andre afgiftslove også fritaget for afgift efter denne lov.

Stk. 2. SKAT kan fastsætte nærmere regler for afgiftsfritagelsen, såsom krav til dokumentation, formkrav til ansøgning om fritagelse m.v.

Til § 19

Stk. 1. Registrerede virksomheder skal føre et regnskab i lighed med de regnskaber, der skal føres efter andre punktafgiftslove.

Stk. 2. Regnskabsmateriale skal opbevares tilgængeligt for SKAT i lighed med den opbevaringspligt, der gælder efter andre afgiftslove.

Stk. 3. Regnskabsmateriale skal opbevares i en periode i lighed med det, der gælder efter andre afgiftslove.

Stk. 4. Skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om registrerede virksomheders regnskab, angivelse og betaling af afgift. Reglerne i denne bestemmelse gælder også for fakturaer og regnskaber i elektronisk form.

Stk. 5. Virksomheder, der ligger inde med fødevarer, hvoraf der endnu ikke er betalt afgift, og fødevarer, hvoraf der allerede er betalt afgift, skal holde disse varer adskilt. Dette svarer til reglerne i andre afgiftslove. Virksomheden kan dog opnå tilladelse fra SKAT til anden lageropbevaring. Her tænkes der i sær på virksomheder, som har elektronisk styrede lagre, hvor computerstyrede robotter holder styr på lageret.

Stk. 6. Registrerede virksomheder, der sælger afgiftspligtige fødevarer, skal udstede faktura med sædvanlige fakturaoplysninger. Fakturaen skal også indeholde oplysning om leverancens art, mængde og pris.

Stk. 7. Registrerede virksomheder, der leverer afgiftspligtige fødevarer til registrerede oplagshavere, skal sammen med udleveringen af fødevareren skriftligt oplyse den modtagende virksomhed om afgiftsgrundlaget for den pågældende fødevarer.

Til § 20

Bestemmelsen fastsætter rammerne for SKATs kontrol, som er i lighed med kontrolbestemmelser i de øvrige afgiftslove.

Stk. 1. Giver SKAT adgang til virksomhedens lokaler uden retskendelse.

Stk. 2. Virksomhedens indehaver og ansatte har pligt til at bistå SKAT.

Stk. 3. Virksomheden har pligt til at udlevere regnskabsmateriale m.v.

Stk. 4. Virksomheden har pligt til at afgive de oplysninger, som er nødvendige for kontrollen.

Stk. 5. Virksomheder, der leverer varer eller emballage til fremstilling af afgiftspligtige fødevarer, har pligt til at afgive oplysninger til SKAT på anmodning.

Stk. 6. Virksomheder har pligt til at oplyse om deres køb af afgiftspligtige fødevarer til virksomheden.

Stk. 7. Giver SKAT adgang til at foretage eftersyn af afgiftspligtige fødevarer under transport, når varerne sælges erhvervsmæssigt fra udlandet eller erhvervsmæssigt transporteres til andre end registrerede virksomheder.

Stk. 8. SKAT har også adgang til oplysninger, der er registreret elektronisk.

Stk. 9. Politiet bistår SKAT i kontrollen efter aftale mellem de to ressortministerier.

Til § 21

Offentlige myndigheder har pligt til at afgive oplysninger til SKAT til brug for dennes registrering og kontrol med afgiftspligtige virksomheder.

Til § 22

Stk. 1. Bestemmelsen fastsætter regler for straf ved forsætlig eller grov uagtsom overtrædelse af nærmere beskrevne situationer:

Nr. 1. Afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for kontrollen.

Nr. 2. Overtræder pligten til at lade sig registrere for den afgiftspligtige virksomhed enten i relation til den almindelige fedtafgift eller dækningsafgift, overtræder pligten til at angive og indbetale afgiften efter opkrævningslovens regler uanset om der er tale om en afgiftspligtig virksomhed eller en ikke erhvervsdrivende varemottager, overtræder faktura- og regnskabsbestemmelser samt pligten til at bistå SKAT under kontrollen.

Nr. 3. Overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender fødevarer, hvoraf der ikke er betalt

afgift efter denne lov eller forsøger herpå.

Stk. 2. Der kan endvidere gives bøde for forsætlig eller grov uagtsom overtrædelse af forskrifter udstedt i medfør af loven.

Stk. 3. Begås en af de nævnte overtrædelse med forsæt til afgiftsunddragelse, fastlægges strafferammen til bøde eller fængsel i indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.

Stk. 4. Der kan pålægges juridiske personer strafansvar efter straffelovens kapitel 5.

Til § 23

Opkrævningslovens §§ 18 og 19 finder anvendelse i lighed med i andre afgiftslove. Det vil blandt andet sige, at såfremt en overtrædelse ikke vil medføre højere straf end bøde, så kan sagen afsluttes administrativt uden retslig forfølgning, såfremt den pågældende erkender sig skyldig og betaler den fastsatte bøde. Betales bøden eller bliver den inddrevet eller afsonet, sker der ikke videre forfølgning. Bøder opkræves og inddrives i henhold til SKATs almindelige regler, hvilket vil sige, at der også kan ske lønindeholdelse og udpantning.

Retsplejelovens regler om tiltalerejsning og ransagning finder anvendelse i sager, der afsluttes administrativt.

Til § 24

Den der overdrager, erhverver, tilregner sig eller anvender afgiftspligtige fødevarer, hvoraf der ikke er betalt afgift efter denne lov, skal betale afgift af fødevarerne. Det gælder f.eks. en restaurant som anvender afgiftspligtige fødevarer, som der ikke er betalt afgift af.

Til § 25

Opkrævningslovens §§ 11 – 13 finder anvendelse i lighed med tilsvarende bestemmelser i andre afgiftslove.

Opkrævningslovens §§ 11 og 11 a omhandler regler om sikkerhedsstillelse.

Opkrævningslovens § 12 omhandler regler om udbetaling af negativt afgiftstilsvar.

Opkrævningslovens § 13 bestemmer, at krav på udbetaling af negativt afgiftstilsvar ikke kan overdrages før udløbet af den afgiftsperiode, som kravet vedrører.

Til § 26

Bestemmelsen fastsætter overgangs- og ikrafttrædelsesbestemmelser m.v.

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2011. Idet afgiften betales på forskellige tidspunkter afhængig af virksomhedens registrering, har loven forskellige virkningstidspunkter.

Stk. 2. For virksomheder, der er registreret som oplagshavere, har loven virkning for afgiftspligtige fødevarer, som udleveres fra virksomheden den 1. juli 2011 eller senere.

For virksomheder, der er registreret som varemottagere eller for deres fjernsalg, har loven virkning

for afgiftspligtige fødevarer, der modtages eller indføres fra udlandet eller sælges ved fjernsalg her til landet den 1. juli 2011 eller senere.

Stk. 3. For ikke erhvervsdrivende afgiftspligtige, der modtager eller indfører afgiftspligtige fødevarer fra udlandet, har loven virkning for fødevarer, der modtages eller indføres her til landet den 1. juli 2011 eller senere.

Stk. 4. § 29 finder anvendelse på varer, som efter ikrafttrædelsen udleveres til forbrug fra registrerede virksomheder, angives til fortoldning eller udleveres.

Stk. 5. Registreringspligtige virksomheder skal anmelde sig til registrering senest den 8. juli 2011.

Til § 27

Bestemmelsen indeholder konsekvensændringer i opkrævningsloven.

Opkrævningsloven henviser til et bilag til loven (liste A), som indeholder en opremsning af afgiftslove, som opkrævningsloven regulerer. På denne liste tilføjes ”Lov om afgift af mættet fedt i visse fødevarer (fedtafgiftsloven)”.

Til § 28

Vinafgiften for vine i klasse 2 forhøjes med 73 øre fra 6,14 kr. til 6,87 kr.

Samtidig nedsættes tillægsafgiften på vinbaserede alkoholindhold med 73 øre fra 15 kr. til 14,27 kr.

Til § 29

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Til bilaget

Bilaget indeholder standarder for det gennemsnitlige indhold af mættet fedt i de opremsede kødtyper. Udover de gængse kødtyper som kvæg, svin, får, geder, fjerkræ er også medtaget en opsamlingsbestemmelse for mere eksotisk og sjældne kødtyper.

Bilaget bruges til at fastsætte afgiftsgrundlaget for kød, uanset om fødevaren består i rent kød, eller om fødevaren indeholder kød som bestanddel.